01003032412030020

5181

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου **303**

24 Δεκεμβρίου 2003

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3208

Προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο 1
Τροποποίηση διατάξεων του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α΄)

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 3 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία, μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλοεπίδρασής τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές).

2. Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά.

3. Η κατά τις παραγράφους 1 και 2 δασοβιοκοινότητα υφίσταται και το δασογενές περιβάλλον δημιουργείται σε μια έκταση όταν:

Ι. Φύονται στην εν λόγω έκταση άγρια ξυλώδη φυτά, δυνάμενα με δασική εκμετάλλευση να παράγουν δασικά προϊόντα (δασοπονικά είδη).

ΙΙ. Το εμβαδόν της εν λόγω έκτασης στην οποία φύονται εν όλω ή σποραδικά τα ως άνω δασικά είδη είναι κατ' ελάχιστον 0,3 εκτάρια, με γεωμετρική μορφή κατά το δυνατόν αποστρογγυλωμένη ή σε λωρίδα πλάτους τουλάχιστον τριάντα (30) μέτρων. Η δασοβιοκοινότητα υφίσταται και το δασογενές περιβάλλον δημιουργείται και σε εκτάσεις με μικρότερο εμβαδόν από 0,3 εκτάρια, όταν λόγω της θέσης τους βρίσκονται σε σχέση αλληλεξάρτησης και αλληλεπίδρασης με άλλες γειτονικές εκτάσεις που συνιστούν δάσος ή δασική έκταση.

ΙΙΙ. Οι κόμες των δασικών ειδών σε κατακόρυφη προβολή καλύπτουν τουλάχιστον το είκοσι πέντε τοις εκατό (συγκόμωση 0,25) της έκτασης του εδάφους.

Τα δασικά οικοσυστήματα χαρακτηρίζονται ως δάση ή δασικές εκτάσεις κατά τις επόμενες διακρίσεις:

α) Εάν στην ως άνω βιοκοινότητα τα δασικά είδη έχουν ευδιάκριτη κατακόρυφη δομή (ορόφους) και οι κόμες τους καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του τριάντα τοις εκατό του εδάφους (συγκόμωση μεγαλύτερη του 0,30), η εν λόγω έκταση χαρακτηρίζεται δάσος, με την προϋπόθεση ότι η συγκόμωση του ανορόφου υπερβαίνει τα δεκαπέντε εκατοστά (0,15) και σε περίπτωση έλλειψης υπορόφου η συγκόμωση του ανορόφου υπερβαίνει τα είκοσι πέντε εκατοστά (0,25).

β) Εάν στην ως άνω βιοκοινότητα η ξυλώδης βλάστηση αποτελείται από δασοπονικά είδη αείφυλλων ή φυλλοβόλων πλατύφυλλων που εμφανίζονται σε θαμνώδη μορφή, η εν λόγω έκταση χαρακτηρίζεται δασική έκταση, εφόσον οι κόμες των ειδών αυτών καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του είκοσι πέντε τοις εκατό του εδάφους (συγκόμωση μεγαλύτερη του 0,25).

γ) Στην έννοια των δασικών οικοσυστημάτων περιλαμβάνονται και οι εκτάσεις που απώλεσαν για οποιονδήποτε λόγο τη δασική βλάστηση και δεν αποδόθηκαν με πράξεις της διοίκησης, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, σε άλλες χρήσεις. Οι εν λόγω εκτάσεις διέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 117 του Συντάγματος, κηρύσσονται αναδασωτέες και διατηρούν το χαρακτήρα που είχαν πριν από την καταστροφή τους.

4. Ως δασικές εκτάσεις νοούνται και οι οποιασδήποτε φύσεως ασκεπείς εκτάσεις, (φρυγανώδεις ή χορτολιβαδικές εκτάσεις, βραχώδεις εξάρσεις και γενικά ακάλυπτοι χώροι) που περικλείονται από δάση ή δασικές εκτάσεις, καθώς και οι υπεράνω των δασών ή δασικών εκτάσεων ασκεπείς κορυφές ή αλπικές ζώνες των ορέων. Στις εν λόγω εκτάσεις, πέραν επιτρεπτών επεμβάσεων που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987 (ΦΕΚ 189 Α΄) και τα άρθρα 45 έως 61 του παρόντος νόμου, ουδεμία άλλη επέμβαση επιτρέπεται. Οι εκτάσεις των περιπτώσεων α΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου δεν υπάγονται στις διατάξεις αυτής της παραγράφου, έστω και αν περικλείονται από δάση ή δασικές εκτάσεις.

5. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται και τα εντός των πόλεων και των οικιστικών περιοχών πάρκα και άλση, καθώς και οι εκτάσεις που κηρύσσονται ή έχουν κηρυχθεί με πράξη της αρμόδιας αρχής ως δασωτέες ή αναδασωτέες.»

2. Στο άρθρο 3 προστίθεται παράγραφος 7, που έχει ως εξής:

«7. Οι δημόσιες μη εποικιστικές εκτάσεις των περιπτώσεων β΄ και γ΄ της παραγράφου 6, καθώς και οι δημόσιες εκτάσεις που λόγω του είδους της βλάστησης δεν εμπίπτουν στις παραγράφους 1, 2 και 4, αλλά ευρίσκονται επί κλιτύων ορέων, που δεν παραδόθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 74 στις γεωργικές υπηρεσίες, εξακολουθούν να τελούν υπό τη διοίκηση και διαχείριση της δασικής υπηρεσίας, με μέριμνα της οποίας χαρτογραφούνται και διατίθενται για την εξυπηρέτηση των σκοπών που αναφέρονται στα άρθρα 45 έως και 61 του παρόντος νόμου και στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του Ν. 1734/1987 ή χρησιμοποιούνται ως βοσκότοποι ή για τη δημιουργία νέων δασών.

Τα προβλεπόμενα από το άρθρο 8 Συμβούλια είναι αρμόδια και για τη διοικητική αναγνώριση της κυριότητας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων επί αυτών των εκτάσεων. Οι υποθέσεις που προσάγονται στα Συμβούλια κρίνονται κατά τις διατάξεις του Α.Ν. 1539/1938 (ΦΕΚ 488 Α΄) όπως ισχύει.»

3.α) Η περίπτωση α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Δάση και δασικές εκτάσεις που παρουσιάζουν ιδιαίτερο επιστημονικό, αισθητικό, οικολογικό και γεωμορφολογικό ενδιαφέρον ή περιλαμβάνονται σε ειδικές ζώνες διατήρησης και ζώνες ειδικής προστασίας (εθνικοί δρυμοί, αισθητικά δάση, υγροβιότοποι, διατηρητέα μνημεία της φύσης, δίκτυα και περιοχές προστατευόμενα από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, αρχαιολογικοί χώροι, το άμεσο περιβάλλον μνημείων και ιστορικοί τόποι).»

β) Η περίπτωση ε΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Δάση και δασικές εκτάσεις που βρίσκονται γύρω από αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους, ή μνημεία ή παραδοσιακούς οικισμούς και σε ακτίνα τριών χιλιάδων (3.000) μέτρων από το κέντρο αυτών.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 5 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

« Η εκτέλεση κάθε είδους έργων στα πάρκα και άλση ενεργείται μετά από σχετική μελέτη, που εγκρίνεται από την αρμόδια δασική αρχή και με την εποπτεία της. Της έγκρισης αυτής προηγείται θετική γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, όπου αυτή απαιτείται για λόγους προστασίας αρχαιοτήτων.»

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 10 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Δικαιοσύνης και Γεωργίας είναι δυνατή η αύξηση του αριθμού των προβλεπόμενων με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής επιτροπών. Οι πρωτοβάθμιες και δευτεροβάθμιες επιτροπές επίλυσης δασικών αμφισβητήσεων συγκροτούνται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.»

6. Στο άρθρο 19 προστίθενται παράγραφοι 3 και 4 που έχουν ως εξής:

«3. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μπορεί να απαγορεύεται ή να επιτρέπεται υπό όρους η εισαγωγή κάθε είδους ξυλείας, φυτών, σπόρων, φυτοχώματος ή άλλων υλικών ή προϊόντων που είναι φορείς βλαπτικών οργανισμών ή φυτονόσων της δασικής βλάστησης και των προϊόντων της, καθώς και η χρήση χημικών ουσιών που μπορεί να προκαλέσει βλάβη ή φθορά στη δασική βλάστηση και γενικότερα στο δασικό περιβάλλον.

4. Κατά τη διαχείριση των δασών και των δασικών εκτάσεων λαμβάνεται μέριμνα για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας σε όλα της τα επίπεδα (γενετική, ειδών, οικοσυστημάτων και τοπίου).»

7. Στο άρθρο 21 προστίθεται παράγραφος 4 και η παράγραφος 5, που προστέθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου 40 του Ν. 3105/2003 (ΦΕΚ 29 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για την περιβαλλοντική εκπαίδευση του κοινού και τη μετάδοση μηνυμάτων για την προστασία των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος, η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας δύναται να προβαίνει:

α) Στην έκδοση, παραγωγή και προμήθεια κάθε είδους ενημερωτικού για τα δάση και τη δασοπονία υλικού, όπως εντύπων, πινακίδων, φωτογραφιών, διαφανειών, κινηματογραφικών και τηλεοπτικών ταινιών και λοιπών απαραίτητων μέσων.

β) Στην οργάνωση διεθνών και εθνικών συμποσίων, συνεδρίων και λοιπών εκδηλώσεων για τη δασοπονία και το δασικό περιβάλλον, κατασκηνώσεων, φιλοξενιών, ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών πάνω στα εθνικά δασοπονικά προβλήματα και ενδιαφέροντα.

γ) Στην οργάνωση, με ειδικά προγράμματα, ενημερωτικών και επιμορφωτικών σεμιναρίων συλλόγων, σχολείων, δασικών συνεταιρισμών και άλλων περιβαλλοντολογικών φορέων, για την προστασία του δάσους και του δασικού περιβάλλοντος.

δ) Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας καθορίζεται η αμοιβή για τη συγγραφή βιβλίων, φυλλαδίων ή άλλων εντύπων που εκδίδονται από το Υπουργείο Γεωργίας, στα πλαίσια των σκοπών αυτής της παραγράφου.

Οι δαπάνες που προκαλούνται από την εφαρμογή αυτής της παραγράφου βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.

5. Για την εξυπηρέτηση των εργαζόμενων στα δάση δασικών υπαλλήλων, υλοτόμων και λοιπών δασεργατών επιτρέπεται η, εντός των δασών και δασικών εκτάσεων, εγκατάσταση από τις δασικές υπηρεσίες ξύλινων λυόμενων οικημάτων. Επιτρέπεται επίσης, στα πλαίσια της ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού σε θέματα δασοπροστασίας και φυσικού περιβάλλοντος, μετά από έγκριση του Υπουργού Γεωργίας, η εγκατάσταση από τις δασικές υπηρεσίες ξύλινων λυόμενων οικημάτων σε επιλεγμένες θέσεις των ανωτέρω περιοχών και σε περιορισμένο αριθμό, μη δυνάμενο να υπερβεί τα τριάντα, για την παροχή καταλυμάτων σε επισκέπτες των δασών. Η μελέτη και εκτέλεση των παραπάνω έργων γίνεται κατά παρέκκλιση πολεοδομικών ή άλλων διατάξεων και διέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 237 του Ν.Δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (ΦΕΚ 7 Α΄). Η επιτρεπόμενη χρήση και λειτουργία των οικημάτων που χρησιμοποιούνται ως καταλύματα επισκεπτών διέπεται από τον Κανονισμό Λειτουργίας, που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Ανάπτυξης και Γεωργίας, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της τουριστικής ή άλλης νομοθεσίας. Η διαχείρισή τους διενεργείται από ειδικό φορέα που συστήνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, μετά από γνώμη του ειδικού φορέα, μπορεί να παραχωρείται η διαχείρισή τους σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, τις επιχει-

ρήσεις τους ή σε άλλα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.»

8. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 41 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

« Μετά την αναδημιουργία της βλάστησης η αναδάσωση αίρεται με όμοια απόφαση και η διαχείριση της αναδασωθείσας έκτασης γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.»

9. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 44, μετά τις λέξεις «του προορισμού δάσους» προστίθενται οι λέξεις «ή δασικής έκτασης».

10. Στο άρθρο 45 προστίθενται παράγραφοι 10, 11 και 12, που έχουν ως εξής:

«10. Όποιος πραγματοποιεί την επέμβαση χωρίς την κατά την προηγούμενη παράγραφο έγκριση του Υπουργού Γεωργίας ή της αρμόδιας δασικής αρχής, τιμωρείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 7 του άρθρου 71.

11. Αν δεν εμποδίζεται η αναδάσωση, δεν συνιστούν μεταβολή της χρήσης και του προορισμού της δασικής γης τα κάθε είδους καταφύγια και εκτροφεία θηραμάτων, η ίδρυση και λειτουργία των οποίων επιτρέπεται και σε δασικές εκτάσεις, οι οποίες έχουν καταστραφεί ή αποψιλωθεί και έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες.

12. Κάθε επέμβαση που προβλέπεται από τη δασική νομοθεσία στα δάση, στις δασικές και τις λοιπές εκτάσεις που τελούν υπό τη διαχείριση των δασικών υπηρεσιών, είτε για τη μεταβολή του προορισμού και τη διάθεσή τους για άλλες χρήσεις είτε για την εκτέλεση έργων μέσα σε αυτές και τη δημιουργία εγκαταστάσεων ή την παροχή άλλων εξυπηρετήσεων, έστω και χωρίς μεταβολή της κατά προορισμό χρήσης τους, ενεργείται πάντοτε κατόπιν καταβολής ανταλλάγματος χρήσης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται το ύψος του ανταλλάγματος για κάθε κατηγορία επεμβάσεων, η διαδικασία επιβολής και είσπραξής του και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Το αντάλλαγμα αυτό, από την καταβολή του οποίου εξαι-ρούνται το Δημόσιο και οι φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 Β του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987, κατατίθεται υπέρ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και διατίθεται αποκλειστικά για την ανάπτυξη και προστασία των δασών.»

11. Τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του Ν. 998/ 1979 ειδικά δασοτεχνικά έργα, πλην των έργων δασικής οδοποιίας, που εκτελούνται από τις δασικές υπηρεσίες για την ανάπτυξη και προστασία των δασών και τη συντήρηση των δασικών εδαφών, δεν υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Ν. 3010/2002. Στα διαγράμματα ύλης των μελετών περιλαμβάνεται ειδικό κεφάλαιο στο οποίο αναλύονται και αξιολογούνται οι περιβαλλοντικές και οικολογικές συνθήκες και ορίζονται οι όροι και οι περιορισμοί που προβλέπονται από τις ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις για την κατασκευή τους.

12. Στο άρθρο 46 προστίθεται παράγραφος 7, που έχει ως εξής:

«7. Σε περιπτώσεις έκτακτων αναγκών, που προέρχονται από φυσικές καταστροφές, επιτρέπεται η προσωρινή εγκατάσταση και διαμονή των πληγέντων για περιορισμένο χρονικό διάστημα εντός δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων. Ο προσδιορισμός της συγκεκριμένης έκτασης, η χρονική διάρκεια και το είδος των εγκαταστάσεων καθορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, η οποία λαμβάνεται μετά από εισήγηση των οικείων δασικών και πολεοδομικών υπηρεσιών.»

13. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 58, όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 12 του Ν. 2040/1992 (ΦΕΚ 70 Α΄) και αναριθμήθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του Ν. 2941/ 2001(ΦΕΚ 201 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

« Η εκτέλεση μικρών δημόσιων ή δημοτικών και κοινοτικών έργων, καθώς και μικρών έργων λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως μετεωρολογικών σταθμών, τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή εγκαταστάσεων έργων ύδρευσης και αποχέτευσης, έργων συλλογής, αποθήκευσης και μεταφοράς υδάτων (εξωποτάμιες και εσωποτάμιες λιμνοδεξαμενές με τη βοήθεια μικρών φραγμάτων και ταμιευτήρες φραγμάτων) για αρδευτικούς ή υδρευτικούς σκοπούς και αντλιοστασίων εντός δασών και δασικών εκτάσεων είναι επιτρεπτή ύστερα από άδεια του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας μετά από πρόταση της αρμόδιας αρχής.»

14. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70, όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης επιβάλλεται διοικητική ποινή προστίμου με πράξη καταλογισμού του οικείου δασάρχη, η οποία εκδίδεται μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από τη γνωστοποίηση σε αυτόν της τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης που εκδίδεται σε βάρος των αναφερόμενων στο προηγούμενο εδάφιο προσώπων. Με μέριμνα της αρμόδιας Εισαγγελικής Αρχής γνωστοποιούνται οι εν λόγω αποφάσεις, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευσή τους, στον οικείο δασάρχη. Το εν λόγω πρόστιμο ισούται με 1.467 ευρώ πολλαπλασιαζόμενα επί το συντελεστή Μ της παραγράφου 5 του άρθρου 16 του Π.Δ. 437/1981 (ΦΕΚ 120 Α΄) και με την έκταση που καταστρέφεται σε στρέμματα.»

15. Η παράγραφος 3 του άρθρου 70, που προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 12 του Ν. 2040/1992, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με απόφαση του αρμόδιου οργάνου, που σύμφωνα με το άρθρο 41 του παρόντος νόμου εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από την καταστολή της πυρκαγιάς ή τη διαπίστωση καταστροφής δάσους ή δασικής έκτασης από οποιαδήποτε αιτία, οι ανωτέρω εκτάσεις κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις με απόφαση του αρμόδιου οργάνου, που λαμβάνεται ύστερα από αιτιολογημένη πρόταση του οικείου δασάρχη, η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να παραταθεί για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) μήνες ακόμη κατ' ανώτατο όριο. Παράλειψη έκδοσης από το αρμόδιο όργανο της απόφασης αναδάσωσης, εντός της ανωτέρω προθεσμίας, τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα.»

16. Στην περίπτωση που με τις διατάξεις του άρθρου 50 του Ν. 998/1979 δεν είναι δυνατή η οικιστική αποκατάσταση των μελών του οικοδομικού συνεταιρισμού, τότε ο συνεταιρισμός μπορεί, για την υλοποίηση του σκοπού του, να ανταλλάξει το δάσος ή τη δασική έκταση, των οποίων είναι ιδιοκτήτης, με διαθέσιμες εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του αυτού ως άνω νόμου, με διαθέσιμες ή κοινόχρηστες εποικιστικές εκτάσεις, καθώς και με δημόσιες γεωργικές ή χορτολιβαδικές εκτάσεις,

χωρίς στρεμματική αντιστοίχηση. Η ως άνω ανταλλαγή εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας, μετά από εισήγηση της κατωτέρω αναφερόμενης επιτροπής. Σε περίπτωση που η προς ανταλλαγή έκταση ανήκει σε άλλο φορέα του Δημοσίου, η απόφαση με την οποία εγκρίνεται η ανταλλαγή συνυπογράφεται από τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας καθορίζονται οι δικαιούχοι ανταλλαγής, τα κριτήρια κατάταξης αυτών κατά σειρά προτεραιότητας, ο τρόπος εκτίμησης της αξίας των προς ανταλλαγή εκτάσεων, οι όροι της ανταλλαγής, η διαδικασία και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Με την ίδια απόφαση συγκροτείται πενταμελής επιτροπή, που απαρτίζεται από δύο υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας, έναν υπάλληλο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και δύο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, με τους αναπληρωτές τους και ορίζεται η αμοιβή των μελών της κατά τις κείμενες διατάξεις. Έργο της επιτροπής είναι η καταγραφή των διαθέσιμων προς ανταλλαγή εκτάσεων, η συγκέντρωση και αξιολόγηση των σχετικών αιτήσεων ανταλλαγής που υποβάλλονται από τους συνεταιρισμούς, η εκτίμηση της αξίας των προς ανταλλαγή εκτάσεων και ο συντονισμός των ενεργειών των αρμόδιων υπηρεσιών για την πραγματοποίηση της ανταλλαγής.

17. Φυσικά ή νομικά πρόσωπα, δικαιούνται να ζητήσουν με αίτησή τους το χαρακτηρισμό των εκτάσεών τους, εφόσον για αυτές δεν εκδόθηκαν τελεσίδικες αποφάσεις χαρακτηρισμού, κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του Ν. 998/1979.

18. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που ευρίσκονται εντός κηρυγμένων αρχαιολογικών χώρων, θεσμοθετημένων ζωνών προστασίας αρχαιολογικών χώρων, μνημείων και ιστορικών τόπων, διέπονται από τις διατάξεις της αρχαιολογικής και δασικής νομοθεσίας. Στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού κρίνουν ότι απαιτούνται μέτρα προστασίας, συντήρησης, έρευνας και ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων και μνημείων, αυτά εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της αρχαιολογικής νομοθεσίας, χωρίς να απαιτείται έγκριση των αρμόδιων δασικών αρχών.

19. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 66 του Ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 16 του Ν. 1734/1987, οι λέξεις «δημόσιες δασικές εκτάσεις» αντικαθίστανται με τις λέξεις «δημόσια δάση και δασικές εκτάσεις».

Άρθρο 2
Προστασία του τοπίου και της βιοποικιλότητας

1. Κατά το σχεδιασμό της διαχείρισης και εκμετάλλευσης των δασικών οικοσυστημάτων, με την κατάρτιση των προβλεπόμενων από το άρθρο 63 του Δασικού Κώδικα δασοπονικών μελετών, λαμβάνονται ειδικά μέτρα που εξασφαλίζουν κατά το δυνατόν την προστασία του τοπίου και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Δασοπονικές ενέργειες και πρακτικές, όπως η εκλογή των δασοπονικών ειδών σε κάθε είδους δάσωση ή αναδάσωση, οι μέθοδοι διαχείρισης, δασοκομικού χειρισμού και συγκομιδής του ξύλου και γενικά οι επεμβάσεις στα δασικά οικοσυστήματα, σχεδιάζονται κατά τρόπο που εξασφαλίζει την προστασία των ενδιαιτημάτων των ειδών της χλωρίδας και της πανίδας και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας.

2. Για λόγους προστασίας της άγριας πανίδας και ιδίως της πτηνοπανίδας, της φύσης και του τοπίου, ο Υπουργός Γεωργίας μπορεί να συνάπτει προγραμματικές συμβάσεις με φιλοπεριβαλλοντικές ή άλλες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργανώσεις, που προτίθενται να χρηματοδοτήσουν τη δημιουργία δενδρωδών ή θαμνωδών ή μικτών βλαστητικών σχηματισμών σε δημόσιες δασικές εκτάσεις ευρισκόμενες εντός ή πλησίον αγροτικών εκτάσεων, προκειμένου να λειτουργήσουν ως αγροβιότοποι. Για την επιλογή των περιοχών αυτών λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη οι ανάγκες προστασίας της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας, η γειτνίαση με περιοχές σημαντικού οικολογικού ενδιαφέροντος και ο συνδετικός τους ρόλος με αυτές για τη μετανάστευση, τη γεωγραφική κατανομή και τη γενετική ανταλλαγή των ειδών. Στις προγραμματικές αυτές συμβάσεις απαραίτητα ορίζονται το έργο, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των συμβαλλομένων, οι πόροι που θα διατεθούν, το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των έργων και ο υπόχρεος για τη διαχείριση και συντήρηση των έργων του προγράμματος μετά την ολοκλήρωσή του.

3. Ιδιοκτήτες αγροτικής γης, που δημιουργούν σε τεμάχια των αγρών τους σχηματισμούς της προηγούμενης παραγράφου ή δενδροστοιχίες και φυσικούς αγροφράκτες περί τα όρια των αγρών τους, δικαιούνται να προμηθεύονται ατελώς από τα κρατικά φυτώρια των δασικών υπηρεσιών τα αναγκαία δασοπονικά είδη.

4. Σε ευρύτερες αγροτικές περιοχές όπου ελλείπουν παντελώς βλαστητικοί σχηματισμοί των προηγούμενων παραγράφων, επιτρέπεται η καταβολή οικονομικής ενίσχυσης σε όσους ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν στους αγρούς τους, τους εν λόγω σχηματισμούς. Η ενίσχυση αυτή παρέχεται με την υποχρέωση, ότι ο ενδιαφερόμενος θα διατηρήσει τη βλάστηση επί μία τουλάχιστον δεκαετία και βαρύνει πιστώσεις του κεφαλαίου Δασών του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών. Η έγκριση για τη δημιουργία των ως άνω φυτειών παρέχεται από την οικεία δασική υπηρεσία εντός των πλαισίων των διαθέσιμων πιστώσεων και υπό την προϋπόθεση, ότι δεν υπάρχουν για την περιοχή αναδασωτικά προγράμματα χρηματοδοτούμενα από κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζονται το ύψος της ενίσχυσης, η διαδικασία καταβολής της, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οι όροι και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για τη χορήγησή της.

Άρθρο 3
Δασολόγιο

1. Σε προθεσμία πέντε μηνών από την κύρωση του δασικού χάρτη, κατά τη διαδικασία του άρθρου 27 του Ν. 2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α΄), καταρτίζεται και τηρείται με μέριμνα των υπηρεσιών της κάθε Διεύθυνσης Δασών Νομαρχιακού επιπέδου, το Δασολόγιο του Νομού. Το δασολόγιο καταρτίζεται με μορφή Βιβλίου Γενικού Δασολογίου στο οποίο καταχωρούνται τα εμφαινόμενα στο δασικό χάρτη δάση και δασικές εκτάσεις κατά μερίδες και κατά τρόπο ώστε να είναι ευχερής η τήρησή του και σε ηλεκτρονική μορφή.

2. Σε κάθε μερίδα του Δασολογίου καταχωρίζονται ο κωδικός αριθμός του δάσους ή της δασικής έκτασης, που

εμφαίνεται στο δασικό χάρτη, η ονομασία, ο αριθμός της κυρωτικής απόφασης του δασικού χάρτη, το εμβαδόν της έκτασης, η περιγραφή των διακριβωθέντων ορίων, η περιγραφή των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της δασικής βλάστησης και κάθε άλλο προσδιοριστικό του δασοκτήματος στοιχείο. Κάθε μερίδα του δασολογίου συνοδεύεται και συσχετίζεται με ειδικό φάκελο που περιέχει αντίγραφα των κυρωμένων δασικών χαρτών, αποφάσεις κηρύξεως εκτάσεων ως αναδασωτέων και κάθε άλλο στοιχείο που χρησιμοποιήθηκε για την κατάρτιση του Δασολογίου.

3. Στη μερίδα του κάθε δάσους που βρίσκεται υπό δασοπονική εκμετάλλευση αναγράφεται πέραν των παραπάνω γενικών στοιχείων και το είδος του δάσους (σπερμοφυές, διφυές, πρεμνοφυές), τα κύρια δασοπονικά είδη και η σύνθεσή τους (αμιγές, μεικτό), η συνολική του έκταση, η ιδιοκτησιακή του κατάσταση και άλλα προσδιοριστικά στοιχεία. Για τις υπόλοιπες εκτάσεις που περιέχονται στο δασικό χάρτη και τελούν εκτός δασοπονικής εκμετάλλευσης, οι μερίδες τηρούνται κατά γεωγραφική ενότητα και προσδιορίζονται σε αυτές τα τοπωνύμια, το είδος και η πυκνότητα της βλάστησης, η συνολική έκταση, η χρήση της έκτασης και άλλα προσδιοριστικά στοιχεία. Στο περιθώριο της κάθε μερίδας σημειώνονται οι εκτάσεις που κηρύσσονται αναδασωτέες λόγω καταστροφής ή αποψίλωσης της δασικής βλάστησης, καθώς και οι εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979. Οι χάρτες που απεικονίζουν τις εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979 τίθενται σε χωριστό φάκελο.

4. Αντίγραφο του κατά τα ανωτέρω καταρτιζόμενου δασολογίου, καθώς και οι μετά την κατάρτισή του τυχόν συμπληρώσεις ή τροποποιήσεις αποστέλλονται στη Διεύθυνση Δασών της Περιφέρειας και στην Κεντρική Δασική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

5. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται εντός δύο μηνών από την ισχύ του παρόντος, καθορίζονται θέματα σχετικά με την κατάρτιση, τήρηση, κωδικοποίηση και ενημέρωση του δασολογίου.

Άρθρο 4
Τροποποίηση διατάξεων του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969)

1. Στο άρθρο 50 προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Σε περιπτώσεις που υφίστανται εντός των δασικών οικοσυστημάτων γεωργικές ή άλλες εδαφοπονικές δραστηριότητες που διασπούν τη συνοχή τους και δημιουργούν κινδύνους για την υπόστασή τους, είναι επιτρεπτή η ανταλλαγή των μη δασικών αυτών εκτάσεων με άλλες, ισάξιες εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979. Η απόφαση για την ανταλλαγή εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, μετά από προηγούμενη εκτίμηση των προς ανταλλαγή εκτάσεων και πρόταση τριμελούς επιτροπής που αποτελείται από τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Γεωργίας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, τον οικείο δασάρχη και τον προϊστάμενο της οικείας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.), οριζόμενους κάθε φορά με απόφαση του ως άνω Γενικού Γραμματέα.»

2. Στο άρθρο 60 προστίθενται παράγραφοι 3 και 4, που έχουν ως εξής:

«3. Η μεταβίβαση αυτοτελών ιδιωτικών δασοτεμαχίων που δεν συνορεύουν μεταξύ τους, καθώς και η μεταβίβαση ιδανικού εξ αδιαιρέτου μεριδίου ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτασης δεν συνιστά κατάτμηση. Δρόμοι, αντιπυρικές ζώνες και άλλα τεχνικά έργα που κατασκευάζονται εντός δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων, καθώς και νομίμως κηρυσσόμενες αναγκαστικές απαλλοτριώσεις δεν συνιστούν κατάτμηση αυτών.

4. Η άδεια κατάτμησης για την υλοποίηση επιτρεπτής, κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, επέμβασης σε δάσος ή δασική έκταση χορηγείται από το όργανο που εγκρίνει την επέμβαση.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 69 προστίθεται περίπτωση ε,΄ που έχει ως εξής:

«ε) Τα περιαστικά δάση, τμήματα δασών και δασικές εκτάσεις που μπορεί δασοπονικά να αναδασωθούν.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 69 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Από τα δάση, τις δασικές εκτάσεις και γαίες της προηγούμενης παραγράφου, τα αναφερόμενα στις περιπτώσεις α΄, β΄, γ΄ και ε΄ αυτής χαρακτηρίζονται ως προστατευτικά, τα δε αναφερόμενα στην περίπτωση δ΄ ως απόλυτα προστατευτικά.»

5. Στο άρθρο 69 προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Στα δάση της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 όσοι επιχειρούν οποιαδήποτε πράξη από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του άρθρου 71 του Ν. 998/1979, όπως κάθε φορά ισχύει, τιμωρούνται και με τις διοικητικές κυρώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του Ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α΄).»

6. Το άρθρο 70 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 70
Διαδικασία χαρακτηρισμού δασών ως προστατευτικών

Για την εφαρμογή των ειδικών μέτρων διαχείρισης επί των προστατευτικών δασών και δασικών εκτάσεων, προαπαιτείται χαρακτηρισμός αυτών ως προστατευτικών. Ο χαρακτηρισμός και η κατάταξη αυτών, κατά τις διακρίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 69, γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, που λαμβάνεται μετά από πρόταση της τοπικής δασικής αρχής, ενεργούσης αυτεπάγγελτα. Ειδικά για τα δάση που εμπίπτουν στην περιοχή ευθύνης της Περιφέρειας Αττικής και του Νομού Θεσσαλονίκης, ο κατά τα ανωτέρω χαρακτηρισμός και κατάταξη γίνονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Οι παραπάνω αποφάσεις, με τις οποίες χαρακτηρίζονται τα δάση και οι δασικές εκτάσεις ως προστατευτικά και κατατάσσονται σε επί μέρους κατηγορίες, κατά τις διακρίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 69, συνοδεύονται από χάρτη και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

7. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 71 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η διαχείριση των προστατευτικών δασών και δασικών εκτάσεων των περιπτώσεων α΄ έως δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 69 γίνεται κατά τρόπο που αποκλείει την υποβάθμιση της βλάστησης και τη διάβρωση των εδαφών. Στις παραπάνω εκτάσεις η δασοπονική διαχείριση αποβλέπει στην εγκατάσταση και λειτουργία υδρονομικού δάσους, που συγκροτείται από κατάλληλα δασοπονικά είδη, κατά προτίμηση αειθαλή, και λαμβάνονται ιδιαίτερα μέτρα για τη διατήρηση και βελτίωση της βλάστησής τους.

2. Στα ως άνω προστατευτικά δάση απαγορεύονται υλοτομίες που διασπούν τη συνοχή των συστάδων και απογυμνώνουν το έδαφος. Στα δάση αυτά, αν είναι σπερμοφυή, επιτρέπεται να πραγματοποιούνται καλλιεργητικές και αναγεννητικές κατά κέντρα αναγέννησης υλοτομίες, ενώ στα πρεμνοφυή οι δασοκομικοί χειρισμοί κατατείνουν στην αναγωγή τους σε σπερμοφυή με ταυτόχρονη εισαγωγή των ενδεδειγμένων δασοπονικών ειδών.»

8. Στο άρθρο 71 προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

«6. Τα δάση της περίπτωσης ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 69, που προορίζονται για αισθητική απόλαυση και αναψυχή, υπόκεινται σε διαχείριση ως δάση - πάρκα και επιτρέπεται σε αυτά η κατασκευή έργων και η εκτέλεση εργασιών που συντηρούν και εμπλουτίζουν τη βλάστηση, βελτιώνουν την αισθητική του τοπίου, εξασφαλίζουν την άνετη και ασφαλή κίνηση και εξυπηρέτηση των επισκεπτών και διευκολύνουν τη σωματική άσκηση και την πνευματική ανάταση του ανθρώπου. Η κατασκευή μόνιμων εγκαταστάσεων, απαραίτητων για τη λειτουργία των πάρκων, επιτρέπεται μόνο στο αναγκαίο μέτρο και σε εκτάσεις που δεν έχουν δασική βλάστηση, η δε συνολικά καταλαμβανόμενη από τις ανωτέρω εγκαταστάσεις έκταση δεν μπορεί να υπερβεί το πέντε τοις εκατό (5%) της συνολικής έκτασης και κατ' ανώτατο όριο τα δέκα στρέμματα. Ο Υπουργός Γεωργίας με αποφάσεις του εξειδικεύει το είδος των έργων και των εργασιών που επιτρέπονται ως αναγκαία για την επίτευξη των ως άνω σκοπών.»

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 160 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο μίσθωμα, εφόσον αυτό κατά τις κείμενες διατάξεις δεν καθορίζεται με διαφορετικό τρόπο, καθορίζεται για κάθε δασικό διαχειριστικό έτος με πίνακα διατίμησης, ο οποίος καταρτίζεται από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, με βάση τις τρέχουσες τιμές πώλησης των δασικών προϊόντων στους τόπους παραγωγής και κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που λαμβάνεται μετά από γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

10. Η παράγραφος 2 του άρθρου 254 του Ν.Δ. 86/1969, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του Ν.Δ. 996/1971 (ΦΕΚ 192 Α΄), αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 177/1975 (ΦΕΚ 75 Α΄) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 29 του Ν. 2040/1992 (ΦΕΚ 70 Α΄) και το άρθρο 57 παράγραφος 3 του Ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 200 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με όμοια απόφαση επιτρέπεται η ίδρυση από φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εκτροφείων θηραμάτων επί μη δημοσίων εκτάσεων, περιλαμβανομένων και των δασικού χαρακτήρα τοιούτων, καθώς και επί δημόσιων δασικών και εποικιστικών εκτάσεων, τις οποίες το Δημόσιο μπορεί να παραχωρεί ή να εκμισθώνει στους ενδιαφερομένους, έναντι τιμήματος ή μισθώματος που καθορίζεται από την επιτροπή της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του Ν. 998/1979, προς το σκοπό της αναπαραγωγής των θηραμάτων είτε προς εμπορία (κρέατος, δέρματος, πτερών, κεράτων κ.λπ.) είτε προς εμπλουτισμό περιοχών δια θηρεύσιμων ειδών, τηρουμένων των περί δημοσίας υγείας διατάξεων.»

11. Το άρθρο 270 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 270
Απαγόρευση υλοτομίας - Κυρώσεις

1. Η υλοτομία, μεταφορά και διακίνηση δενδρυλλίων ή κορυφών ελάτης, ερυθρελάτης, ψευδοτσούγκας, πεύκης, κυπαρίσσου και άλλων δασοπονικών ειδών από δημόσια και ιδιωτικά δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις απαγορεύεται.

2. Η υλοτομία, μεταφορά και διακίνηση κλάδων όλων των δασοπονικών ειδών για χρήση και διακόσμηση κατά την περίοδο των Χριστουγέννων, από δημόσια και ιδιωτικά δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις, επιτρέπεται ύστερα από άδεια της αρμόδιας δασικής αρχής.

3. Η υλοτομία, μεταφορά και διακίνηση δενδρυλλίων και κλάδων όλων των δασοπονικών ειδών, από τεχνητές φυτείες, που έχουν δημιουργηθεί σε ιδιωτικά αγροκτήματα ειδικά για το σκοπό αυτόν και από ιδιόκτητα καστανοπερίβολα, καστανοτεμάχια ή άλλα αγροκτήματα που υφίστανται δενδροκομική περιποίηση, επιτρέπεται, μετά από άδεια, που εκδίδεται ατελώς από την οικεία δασική αρχή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 176.

4. Για τον έλεγχο της νόμιμης προέλευσης και διακίνησης των εν λόγω δενδρυλλίων και κλάδων, η αρμόδια δασική υπηρεσία μετά την έκδοση της άδειας προβαίνει στην κατάλληλη σήμανση των διατιθέμενων στο εμπόριο δενδρυλλίων και κλάδων.

5. Όσοι υλοτομούν, μεταφέρουν ή διακινούν δενδρύλλια ή άλλα δασικά είδη που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 χωρίς την κατά τα ανωτέρω άδεια ή σήμανση, τιμωρούνται με τις ποινές του άρθρου 268. Τα δενδρύλλια και οι κλάδοι κατάσχονται και καταστρέφονται από το αρμόδιο δασικό όργανο, που συντάσσει έκθεση κατάσχεσης και πρωτόκολλο καταστροφής τους. Τα αντικείμενα που χρησιμοποίησαν οι παραβάτες για την τέλεση των ανωτέρω αξιόποινων πράξεων κατάσχονται και δημεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 έως και 8 του άρθρου 271.»

12. Η περίπτωση β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 34 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Επί δασών των Νέων Χωρών, τα οποία αναγνωρίζονται ως ιδιοκτησία του νομικού προσώπου δήμου ή κοινότητας ή έχουν μεταβιβασθεί σε αυτό με δικαιοπραξία εν ζωή ή αιτία θανάτου, από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υπέρ των οποίων είχε γίνει η αναγνώριση.»

13. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 267 προστίθενται εδάφια που έχουν ως εξής:

«Οι αναγνωριζόμενοι ως ιδιωτικοί φύλακες θήρας, θεωρούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, υπάλληλοι, κατά την έννοια του άρθρου 13 περίπτωση α΄ του Ποινικού Κώδικα, δυνάμενοι να προβαίνουν σε όλες τις προανακριτικές πράξεις για τις παραβάσεις των περί θήρας διατάξεων, όπως το άρθρο 289 του Δασικού Κώδικα ορίζει. Στις σχετικές δίκες μπορούν να παρίστανται, χωρίς προδικασία και ανεξαρτήτως περιουσιακής ζημίας ως πολιτικώς ενάγουσες και οι Κυνηγετικές Οργανώσεις. Οι Κυνηγετικές Ομοσπονδίες καταρτίζουν προγράμματα κίνησης των θηροφυλάκων, τα οποία κοινοποιούν στις οικείες δασικές αρχές, υποχρεούνται δε να παρακολουθούν την υλοποίησή τους παρέχοντας κάθε αιτούμενη πληροφορία και αρωγή προς τις ανωτέρω δασικές αρχές.

Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, μετά από γνώμη της Κυνηγετικής Συνομοσπονδίας Ελλάδος καθορίζονται τα καθήκοντα και οι περιορισμοί, τα προσόντα, η ηλικία

και λοιπά θέματα που αφορούν την πρόσληψη και τη λειτουργία των φυλάκων θήρας των Κυνηγετικών Οργανώσεων.»

Άρθρο 5
Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων
του Ν. 2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α΄)

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι δασικοί χάρτες καταρτίζονται κατά νομό από τις προβλεπόμενες στη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 28 υπηρεσίες των Διευθύνσεων Δασών της Περιφέρειας στο νομό. Τα αναγκαία στοιχεία για τον προσδιορισμό των δασών και των δασικών εκτάσεων λαμβάνονται από την παλαιότερη και την πλησιέστερη προς το χρόνο κατάρτισης του δασικού χάρτη, αεροφωτογραφία. Εάν η παλαιότερη αεροφωτογράφηση δεν καλύπτει την εξεταζόμενη περιοχή ή η χρησιμοποίησή της λόγω κλίμακας ή ποιότητας καθίσταται απρόσφορη, χρησιμοποιείται και η αεροφωτογράφηση έτους λήψης 1960.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις των παραγράφων 1 και 2, καθώς και οι εκτάσεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979 απεικονίζονται σε κατάλληλης κλίμακας αεροφωτογραφικό ή χαρτογραφικό υλικό, το οποίο, αφού συμπληρωθεί με τα φωτοερμηνευτικά στοιχεία των αεροφωτογραφιών, αποτελεί τον προσωρινό δασικό χάρτη.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 27 προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Μετά την κύρωση του δασικού χάρτη επιτρέπεται η αναμόρφωσή του με την προσθήκη ή διαγραφή των εκτάσεων που θα υπαχθούν ή θα πάψουν να υπάγονται στο δασικό νόμο, σύμφωνα με πράξεις των αρμόδιων οργάνων, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας. Η κατά τα ανωτέρω αναμόρφωση των δασικών χαρτών κυρώνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, που λαμβάνεται μετά από εισήγηση της οικείας Διεύθυνσης Δασών.»

4. Η παράγραφος 13 του άρθρου 28 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Στις περιοχές που κηρύσσονται υπό κτηματογράφηση, καθώς και στις περιοχές για τις οποίες καταρτίσθηκε και κυρώθηκε ο δασικός χάρτης, οι διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 998/1979 παύουν να ισχύουν και τα προβλεπόμενα από αυτές συμβούλια παύουν να λειτουργούν. Οι διατάξεις όμως αυτές εφαρμόζονται για τις αιτήσεις αναγνώρισης εμπράγματων δικαιωμάτων σε δάση και δασικές εκτάσεις κατά την έννοια του άρθρου 3 του Ν. 998/1979, οι οποίες εκκρεμούν στο Αναθεωρητικό Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών (Α.Σ.Ι.Δ.) κατά την κύρωση του δασικού χάρτη. Μετά την έκδοση των σχετικών γνωμοδοτήσεων επί υποθέσεων που εκκρεμούν στο Α.Σ.Ι.Δ. παύει η λειτουργία του Συμβουλίου αυτού. Η διάταξη της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του Ν. 998/1979 παραμένει σε ισχύ και μετά την κύρωση των δασικών χαρτών, μόνον όσον αφορά τη συγκρότηση του Αναθεωρητικού Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δασών, το οποίο διατηρείται μόνο για τη συγκρότηση του Μικτού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου της παραγράφου 7 του άρθρου 25 του Α.Ν. 1539/1938.»

5. Η παράγραφος 17 του άρθρου 28 αντικαθίσταται ως εξής:

«17. Οι αξιούντες εμπράγματο δικαίωμα επί δασών ή δασικών εκτάσεων που καταχωρήθηκαν στο βιβλίο μεταγραφών, κατά το άρθρο 20 παράγραφος 1 του Ν. 248/1976 (ΦΕΚ 6 Α΄), μπορούν να επιδιώξουν την αναγνώριση των δικαιωμάτων που επικαλούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 28 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποφάσεις που εκδόθηκαν από τις Επιτροπές Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του Ν. 998/1979, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 του ίδιου νόμου, λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη για την κατάρτιση του προσωρινού δασικού χάρτη, επιτρεπομένης της υποβολής αντιρρήσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων, οι οποίες υποβάλλονται κατά τη διαδικασία των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 27 και εξετάζονται κατά τις διακρίσεις του άρθρου 3 του Ν. 998/1979.»

7. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 28 οι λέξεις «της παραγράφου 1» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παραγράφου 3».

Άρθρο 6
Ποινικές διατάξεις

1. Κύριοι, νομείς και κάτοχοι δασικών εν γένει εκτάσεων ή άλλων ακινήτων υποχρεούνται να επιτρέπουν την είσοδο και εργασία των συνεργείων των υπηρεσιών του άρθρου 28 παράγραφος 10 του Ν. 2664/1998 μέσα στα ακίνητά τους, καθώς και την τοποθέτηση σημάτων και οροσήμων. Οι παραβάτες τιμωρούνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 169 του Ποινικού Κώδικα.

2. Όποιος από πρόθεση μετατοπίζει, αφαιρεί, καταστρέφει ή βλάπτει τα τοποθετούμενα ορόσημα ή σήματα από τα συνεργεία των υπηρεσιών της παραγράφου 10 του άρθρου 28 του Ν. 2664/1998 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους.

Άρθρο 7
Τροποποίηση διατάξεων των νόμων 1734/1987
και 1845/1989 (ΦΕΚ 102 Α΄)

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2Β του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987, όπως ισχύει, μετά τη φράση «εγκαταστάσεων ύδρευσης και άρδευσης,» προστίθεται η φράση «εγκαταστάσεων Κέντρου Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων (Κ.Τ.Ε.Ο.).»

2. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2Β του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ειδικά για εγκαταστάσεις τυροκομείων, μελισσοκομείων, υδροτριβείων και ιχθυοτροφείων, η κατά χρήση παραχώρηση γίνεται και προς νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, καθώς και προς φυσικά πρόσωπα.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 38 του Ν. 1845/1989 προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Ομοίως για την υποβοήθηση του έργου της προστασίας και ιδιαίτερα της πρόληψης πυρκαγιών των δασών και δασικών εκτάσεων, μπορεί ο δασάρχης σε ορισμένες δραστηριότητες της υπηρεσίας να εντάσσει και υπηρεσίες εθελοντών πολιτών που ανήκουν σε οργανωμένους ομίλους ή συλλόγους ή επιτροπές. Τα πρόσωπα αυτά δεν δικαιούνται αποζημίωσης.»

4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 39 του Ν. 1845/1989 προστίθενται περιπτώσεις ζ΄ και η΄, που έχουν ως εξής:

«ζ. Κατηγορία ΔΕ, κλάδος ΔΕ9 τεχνικών χειριστών μηχανημάτων.

η. Κατηγορία ΔΕ, κλάδος ΔΕ6 τεχνικών δομικών έργων.»

Άρθρο 8
Χρηματοδότηση δασοπονίας από το Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών
(Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών)

1. Τα έργα και οι εργασίες ανάπτυξης, εκμετάλλευσης και προστασίας του δασικού και θηραματικού πλούτου της χώρας χρηματοδοτούνται από τον τακτικό προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων και των εσόδων του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, χωρίς να αποκλείονται άλλες μορφές χρηματοδότησης.

2. Στον προϋπολογισμό του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, ο φορέας 120 «Δάση - Θήρα» μετονομάζεται σε «Ειδικό Φορέα Δασών».

3. Πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών είναι:

α. Ετήσια επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό, που εγγράφεται στον Ειδικό Φορέα Δασών του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

β. Τα έσοδα από την πώληση προϊόντων, την αποζημίωση εργασιών, την εκποίηση υλικών, που προβλέπονται από το β.δ. 284/1961 άρθρο 6 παρ. 1 και καταβάλλονται υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

γ. Τα μισθώματα από φόρους δασικών προϊόντων γενικά.

δ. Τα έσοδα από μισθώματα από φόρους ρητίνης.

ε. Τα γραμμάτια ή διπλότυπα εισπράξεως για την έκδοση άδειας κυνηγιού, που προβλέπονται από τον Α.Ν. 1926/1939 άρθρο 8.

στ. Οι αποζημιώσεις δασικών αδικημάτων.

ζ. Τα έσοδα από στρεμματικό δασικό φόρο, που προβλέπονται από τον Α.Ν. 2204/1940 άρθρο 15, Ν.Δ. 2501/1953 άρθρο 36.

η. Τα έσοδα από τις μισθώσεις ή παραχωρήσεις δημόσιων δασικών εκτάσεων, που προβλέπονται από το Ν. 4173 άρθρο 220, Ν. 482/1943 άρθρο 7 και Ν. 2941/2001 άρθρο 2 παράγραφος 4.

θ. Τα έσοδα από την αξία δημευόμενων δασικών προϊόντων, οργάνων, σκευών, μεταφορικών μέσων κ.λπ., που προβλέπονται από το Ν. 4173 άρθρο 220, Ν. 482/1943 άρθρο 3, Ν.Δ. 2501/1953 άρθρο 44.

ι. Τα έσοδα από το τίμημα εκποιηθέντων δημευθέντων γεωργικών προϊόντων, που προβλέπονται από το Ν.4173 άρθρο 220.

ια. Τα πρόστιμα, που προβλέπονται από τον Α.Ν. 1460/1938 άρθρο 12.

ιβ. Τα πρόστιμα ιδιωτικών δασοφυλάκων, που προβλέπονται από τον Α.Ν. 959/1945 άρθρο 12.

ιγ. Τα έσοδα από καταλογισμούς, που προβλέπονται από το Π.Δ. 19.11.1928 άρθρα 43-45.

ιδ. Το ειδικό τέλος κατάθεσης αίτησης αναγνώρισης δικαιωμάτων επί δάσους ή δασικής έκτασης από το Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών, που προβλέπεται από το Ν. 998/1979.

ιε. Τα τέλη της περίπτωσης γ΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 258 και τα πρόστιμα και τα εκπλειστηριάσματα του άρθρου 288α του Ν.Δ. 86/1969 (ΦΕΚ 7 Α΄), όπως προστέθηκαν με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 5 και την παράγραφο 8 του άρθρου 57 του Ν. 2637/1998.

ιστ. Τα τέλη, τα δικαιώματα και το ειδικό τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του Ν. 2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α΄), όπως αυτά καθορίστηκαν με την 112399/1168/22.12.1999 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας (ΦΕΚ 2279 Β΄).

ιζ. Έσοδα του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών που προέρχονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων και των ταμειακών υπολοίπων παρελθόντων ετών, καθώς και τα έσοδα από δάνεια, μετοχές, τίτλους, εκποιήσεις.

ιη. Χρηματικά ποσά που προέρχονται από τις από τα ποινικά δικαστήρια επιβαλλόμενες χρηματικές ποινές και πρόστιμα στους παραβάτες των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας, καθώς και τα εκπλειστηριάσματα από την εκποίηση των κατασχόμενων τεκμηρίων.

ιθ. Διεθνής βοήθεια, δωρεές, κληρονομιές, κληροδοτήματα, επιχορηγήσεις.

κ. Έσοδα από κάθε άλλη πηγή.

4. Στα τριπλότυπα είσπραξης και στις πάσης φύσεως καταθέσεις υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών ως έσοδα αυτού ή ως έσοδα υπέρ του Ειδικού Φορέα Δασών θα τίθεται υποχρεωτικά η ένδειξη «Ειδικός Φορέας Δασών».

5. Οι πόροι της παραγράφου 2 διατίθενται αποκλειστικά για την ανάπτυξη, προστασία και διαχείριση του δασικού και θηραματικού πλούτου και γενικότερα της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας, απαγορευμένης της διάθεσης των πόρων αυτών για άλλους σκοπούς. Ειδικότερα οι πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών διατίθενται για:

α) Τη διαχείριση των δημόσιων δασών.

β) Τη διενέργεια αναδασώσεων και την ανόρθωση υποβαθμισμένων δασών, τα δασικά φυτώρια, τη σποροσυλλογή, τη λειτουργία του εργαστηρίου και της κεντρικής αποθήκης δασικών σπόρων, καθώς και τη βελτίωση των υποδομών τους.

γ) Την αντιδιαβρωτική και αντιχειμαρρική προστασία των δασικών εδαφών.

δ) Τη διάνοιξη, βελτίωση και συντήρηση του δασικού οδικού δικτύου.

ε) Τη βελτίωση των ορεινών βοσκοτόπων.

στ) Την ίδρυση χώρων αναψυχής και την εκτέλεση έργων εξωραϊσμού δασικών τοπίων.

ζ) Την προστασία και ανάδειξη των εθνικών δρυμών, των αισθητικών δασών και των μνημείων της φύσης.

η) Την ίδρυση και λειτουργία εκτροφείων και καταφυγίων άγριας ζωής και ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών.

θ) Την αγορά ή απαλλοτρίωση δασών και εκτάσεων που βρίσκονται εντός δασών.

ι) Τη χρηματοδότηση ερευνητικών προγραμμάτων δασοπονικού εν γένει ενδιαφέροντος, καθώς και προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης δασικών υπαλλήλων, την καταβολή εισφορών της χώρας για τη συμμετοχή της σε διεθνείς οργανισμούς και την προμήθεια σχετικών με την εν γένει δασοπονία βιβλίων και περιοδικών.

ια) Τη διοργάνωση ημερίδων και συνεδρίων και την έκδοση εντύπων σχετικών με τη δασοπονία, την πρόληψη των δασικών πυρκαγιών, το περιβάλλον και την άγρια ζωή.

ιβ) Την κάλυψη των εξόδων μεταφοράς, υποδοχής, περίθαλψης, διατροφής, επαναπατρισμού και επανεξαγω-

γής των ειδών της άγριας πανίδας, καθώς και των κατασχεθέντων ειδών αυτής και της αυτοφυούς χλωρίδας.

ιγ) Την κατάρτιση των δασικών χαρτών και του Δασολογίου και τη χρηματοδότηση προμήθειας του αναγκαίου εξοπλισμού.

ιδ) Την υποστήριξη του αντικειμένου της δασοπροστασίας, όπως αυτό προσδιορίζεται στο άρθρο 36 του Ν. 1845/1989 (ΦΕΚ 102 Α΄) και στο άρθρο 58 του Ν. 2637/1998.

ιε) Τη χρηματοδότηση ίδρυσης κρατικών δασικών βιομηχανιών, καθώς και μηχανολογικών υποδομών των ήδη ευρισκομένων σε λειτουργία.

6. Για τη χρηματοδότηση έργων, εργασιών και δραστηριοτήτων, που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Ειδικού Φορέα Δασών, απαιτείται η ύπαρξη προγράμματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 10 του Ν. 2503/1997, που διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Δασών της οικείας Περιφέρειας, θεωρείται από το Γενικό Γραμματέα αυτής και υποβάλλεται για έγκριση από τον Υπουργό Γεωργίας, ο οποίος καθορίζει με τη σχετική απόφαση την ιεράρχηση των έργων και εργασιών από πλευράς σπουδαιότητας και επείγοντος. Με βάση τα προγράμματα αυτά, τον προϋπολογισμό του Ειδικού Φορέα Δασών και τη γενική αναπτυξιακή πολιτική του Υπουργείου Γεωργίας, το Διοικητικό Συμβούλιο του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, ύστερα από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, επιχορηγεί, με απόφασή του, τα Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης του άρθρου 53 του Ν. 2218/1994 (ΦΕΚ 90 Α΄). Τα ποσά των επιχορηγήσεων κατατίθενται σε ειδικό τραπεζικό λογαριασμό με τίτλο «Ειδικός Φορέας Δασών» και διατίθενται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση των εν λόγω προγραμμάτων. Τυχόν αδιάθετα υπόλοιπα μεταφέρονται στην επόμενη χρήση και διατίθενται για τους ίδιους σκοπούς. Από τη συνολική ετήσια επιχορήγηση δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί ποσό μεγαλύτερο του είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για κάλυψη των εν γένει λειτουργικών δαπανών των δασικών υπηρεσιών που εκτελούν το πρόγραμμα, ενώ ποσό μέχρι δύο τοις εκατό (2%) κατ' ανώτατο όριο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πόρος του Περιφερειακού Ταμείου Ανάπτυξης, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Ν. 2218/1994.

7. Η χρηματοδότηση των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος για έργα, εργασίες και δραστηριότητες που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Ειδικού Φορέα Δασών, γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος.

8. Στους φορείς του σημείου Β΄ του άρθρου 1 του Β.Δ. 284/1961 (ΦΕΚ 82 Α΄), που επιχορηγούνται από το Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, υπάγονται όλα τα εποπτευόμενα από το Υπουργείο Γεωργίας νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου.

Άρθρο 9
Διάκριση δασικής ιδιοκτησίας

1. Τα δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσια και ιδιωτικά.

2. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των εν γένει δασικών εκτάσεων, δημόσιων και ιδιωτικών, εκτός αν προέχει για την εθνική οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον κατά τις ειδικές προβλέψεις της εν γένει δασικής νομοθεσίας.

Άρθρο 10

1. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις που:

Ι. Αναγνωρίστηκαν:

α) Με τη διαδικασία του νόμου από 17/29 Νοεμβρίου 1836 «Περί ιδιωτικών δασών» (ΦΕΚ 69 /1.12.1836).

β) Με τις διατάξεις του Ν. ΑΧΝ΄/14.1.1888 «Περί διακρίσεως και οροθεσίας των δασών» (ΦΕΚ 20 /21.1.1888), όπως τροποποιήθηκε με το Ν. ΒΛΠΖ΄/12.7.1903 (ΦΕΚ 160 Α΄) και τα β.δ. 11.12.1889 και 19.7.1904, εφόσον συντάχθηκαν πρωτόκολλα αποτερματισμού.

γ) Με αμετάκλητες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, στις οποίες διάδικος, αρχικός ή κατά παρέμβαση, ήταν το Ελληνικό Δημόσιο.

δ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδόθηκαν μετά από γνωμοδοτήσεις των Συμβουλίων επί ιδιοκτησιακών θεμάτων, κατά τις διατάξεις του Ν. 853/1917 «Περί οργανισμού Υπουργείου Γεωργίας» (ΦΕΚ 133 Α΄), του Α.Ν. 1747/1939 «περί συστάσεως παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δασών» (ΦΕΚ 208 Α΄), των άρθρων 9 έως 13 του Ν.Δ. 86/1969, με τις οποίες κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις των δασικών κωδίκων του Ν. 3077/1924 «περί δασικού κώδικος» και Ν. 4173/1929 «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 Ν.Δ. «περί δασικού κώδικος» (ΦΕΚ 205 Α΄) και τις διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. 998/1979, καθώς και με αποφάσεις των Γενικών Διοικητών και του Επιτρόπου Διοικήσης του Ν.Δ. 1150/1942, με τις οποίες κρίθηκαν ιδιοκτησιακές υποθέσεις.

ε) Με αποφάσεις του Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας του Ν. 2201/1920 «περί συστάσεως Διοικητικού Δικαστηρίου» (ΦΕΚ 133 Α΄) και του Ν.Δ. 21 Σεπτεμβρίου 1926 (ΦΕΚ 328 Α΄).

στ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας κατά τις διατάξεις του άρθρου 29 του Ν.Δ. 841/1941 «περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών, λόγω των εκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών» (ΦΕΚ 445 Α΄), των άρθρων 42 και 49 του Ν.Δ. 2501/1953 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί δασών νόμων» (ΦΕΚ 200 Α΄) και των άρθρων 3 έως 8 του Δασικού Κώδικα (Ν.Δ. 86/1969).

ζ) Με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του Ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης.

η) Με αποφάσεις νομαρχών κατά τις διατάξεις του άρθρου 67 του Ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 του Ν. 1734/1987.

θ) Με τις διατάξεις του Ν. 248/1976, σε ό,τι αφορά τις εκτάσεις που κρίθηκαν ότι δεν ανήκουν στο Δημόσιο. Ο χαρακτηρισμός των εκτάσεων που εμφανίζονται στον προσωρινό κτηματικό χάρτη ως μη δασικές, καθώς και των εκτάσεων που κρίθηκε με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη διαδικασία των άρθρων 12 επ. του Ν. 248/1976, ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση, παραμένει ισχυρός και δεν επανεξετάζεται από τον οικείο δασάρχη ή τις, κατά το άρθρο 10 παράγραφος 3 του Ν. 998/1979, Επιτροπές Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων ή άλλο αρμόδιο όργανο προβλεπόμενο από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

ι) Με τις διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα, του Κτηνοτροφικού Κώδικα, του Ν.Δ. 2185/1952 «περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως κτημάτων προς αποκατάστασιν ακτημόνων καλλιεργητών και κτηνοτρόφων» (ΦΕΚ 217 Α΄) και του άρθρου 26 του Ν. 2040/1992, σε ό,τι αφορά τις δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979, όπως αυτή προστίθεται με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

ΙΙ. Παραχωρήθηκαν κατά κυριότητα:

α) Με τις διατάξεις των νόμων ΤΣΤΕ΄/16.10.1856 (ΦΕΚ 79/24.10.1856) και ΥΛΑ΄/25.3.1871 (ΦΕΚ 25/16.6.1871) και των μετέπειτα εκδοθέντων νόμων, με τους οποίους εκποιήθηκαν ή παραχωρήθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών ή την Αεροπορική Άμυνα δημόσια κτήματα, ανεξαρτήτως του χρόνου εκποίησης ή παραχώρησης και της μορφής των κτημάτων.

β) Με τις διατάξεις των προϊσχυσάντων δασικών κωδίκων των νόμων 2636/1924, 3077/1924, 3542/1928 (ΦΕΚ 91 Α΄), των άρθρων 62, 63, 63α και 180 έως 199 του Ν. 4173/1929, του Α.Ν. 857/1937 «περί παραχωρήσεως δημοσίων και κοινοτικών δασικών εκτάσεων δια σκοπούς γεωργικούς και δενδροκομικής εκμεταλλεύσεως» (ΦΕΚ 367 Α΄) και των άρθρων 14 έως 34 του Ν.Δ. 86/1969.

γ) Με τις διατάξεις του άρθρου 51 του Ν. 4108/1929 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της νομοθεσίας περί δήμων και κοινοτήτων», όπως αυτό ερμηνεύτηκε με το Ν. 6271/25.8.1934 «περί αυθεντικής ερμηνείας του εδαφίου 1 του άρθρου 51 του Ν. 4108/1929 και συμπληρώσεως του άρθρου τούτου» και Ν. 3194/20-22.4.1955 και παραδόθηκαν με πρωτόκολλο από την Επιτροπή του άρθρου 1 του διατάγματος από 13/15.2.1930.

δ) Με το Ν.Δ. από 17/18.10.1923 «περί παραχωρήσεως κυριότητας δασών ρητινευομένων υπό ιδιωτών» (ΦΕΚ 297 Α΄), το Ν.Δ. 1/13.12.1923 (ΦΕΚ 360 Α΄), το άρθρο 53 του Ν.Δ. 2501/1953, σύμφωνα με τους όρους και περιορισμούς των διατάξεων του άρθρου 8 του διατάγματος αυτού.

ε) Με τις διατάξεις του Ν. 998/1979, του Ν. 1734/1987, καθώς και άλλων διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.

ΙΙΙ. Περιήλθαν:

α) Στους υπερθεματιστές, μετά από κατακυρωτικές εκθέσεις δημόσιων αναγκαστικών πλειστηριασμών, συμπεριλαμβανομένων και των κατά τις διατάξεις του Ν.Δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α΄) διενεργουμένων, εφόσον δεν ασκήθηκε εμπρόθεσμα διεκδικητική αγωγή κατά το άρθρο 1020 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του άρθρου 33 παράγραφος 3 του Ν. 1473/1984 (ΦΕΚ 127 Α΄) ή ανακοπή κατά το άρθρο 74 του Ν.Δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.).

β) Σε τρίτους, βάσει συμβιβαστικών πράξεων με το Ελληνικό Δημόσιο, κατά τη διαδικασία του άρθρου 39 του Ν. 1884/1990, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του Ν. 2227/1994 (ΦΕΚ 129 Α΄).

γ) Από διαχωρισμό υπέρ των Ταμείων Εφέδρων Πολεμιστών Κρήτης βάσει του Ν. 3345/22.2.1925.

δ) Σε τρίτους από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.), ως διαχειρίστριας ανταλλαξίμων κτημάτων, βάσει της από 5.5.1925 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ε.Τ.Ε., με την προϋπόθεση ότι τα κτήματα αυτά είχαν παραδοθεί στην Ε.Τ.Ε. με πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής και κατά τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως δεν υπήρχε διεκδίκηση από κάποια δημόσια υπηρεσία εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών και για τις πωλήσεις που έγιναν από την Ε.Τ.Ε. μετά την 29.10.1937, προκειμένου δε περί παραμεθορίων περιοχών, είχε χορηγηθεί ειδική έγγραφη άδεια του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

ε) Στην εγχώρια περιουσία των Νήσων Κυθήρων και Αντικυθήρων κατά τις διατάξεις του άρθρου 84 του Ν. 1416/1984 (ΦΕΚ 18 Α΄).

στ) Με τις διατάξεις των άρθρων 13 και 18 του παρόντος νόμου.

2. Αποτελούν οριστικούς τίτλους κυριότητας, για τις εκτάσεις που παραχωρήθηκαν με αυτά, τα διατάγματα που εκδόθηκαν δυνάμει: α) του από 2.7.1926 Ν.Δ (ΦΕΚ 223 Α΄) «Περί εξημερώσεως αγρίων δένδρων», β) του Ν. 3542/1928 (ΦΕΚ 91 Α΄) και γ) των άρθρων 192 και 193 του Ν. 4173/1929. Το Δημόσιο δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν διεκδίκηση τρίτων επί των ανωτέρω εκτάσεων. Οι παραπάνω οριστικοί τίτλοι δεν ανακαλούνται, ακόμη και στην περίπτωση που οι παραχωρηθείσες εκτάσεις έπαψαν να εξυπηρετούν το σκοπό για τον οποίο παραχωρήθηκαν.

3. Παραχωρητήρια εκδοθέντα από το Υπουργείο της Οικονομίας της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος κατά τα έτη 1822 έως 1833, εφόσον δεν ανακλήθηκαν, θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά, ανεξάρτητα εάν εκδόθηκαν ή όχι ανανεωτικοί τίτλοι από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Ωσαύτως θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά τα παραχωρητήρια που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή:

α) Του Ν. 26 Μαΐου 1835 (ΦΕΚ 2) και του διατάγματος 13/25 Νοεμβρίου 1836 (ΦΕΚ 67).

β) Του διατάγματος 21 Απριλίου - 10 Μαΐου 1836 (ΦΕΚ 20).

γ) Του Ν. 1/13 Ιανουαρίου 1838 (ΦΕΚ 1).

δ) Του Ν. ΤΠΖ΄/24.3.1871 (ΦΕΚ 29).

4. Στο άρθρο 24 του Αγροτικού Κώδικα (ΦΕΚ 342 Α΄) τίθεται παράγραφος 1, που έχει ως εξής:

«1. Αποκαθίστανται σε γεωργικό κλήρο οι γεωργοί:

α) κάτοικοι του Δήμου ή Κοινότητας στον οποίο υπάγονται οι προς διάθεση εκτάσεις, διακρινόμενοι σε:

αα) έγγαμους καλλιεργητές

ββ) χήρες καλλιεργητών με ανήλικα παιδιά

γγ) άγαμους ενήλικες καλλιεργητές,

β) κάτοικοι γειτονικών με τις προς διάθεση εκτάσεις Δήμων ή Κοινοτήτων, εφόσον υφίσταται περίσσεια εκτάσεων.»

Άρθρο 11
Τεχνητές δασικές φυτείες

Οι υπαγόμενες στην περίπτωση α΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979 ιδιωτικές γεωργικές εκτάσεις, στις οποίες υπάρχουν ή δημιουργούνται τεχνητές δασικές φυτείες, δεν προσλαμβάνουν εκ του λόγου αυτού το δασικό χαρακτήρα. Με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στους σχετικούς κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ιδιοκτήτες αυτών των εκτάσεων διαχειρίζονται τις δασικές φυτείες ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς ως προς το χρόνο και το είδος της υλοτομίας και τη μετέπειτα χρήση του αγρού.

Για την υλοτομία των εν λόγω φυτειών και τη διακίνηση και εμπορία των παραγόμενων προϊόντων, εκδίδεται ατελώς από την αρμόδια δασική υπηρεσία σχετική άδεια κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 176 του Δασικού Κώδικα.

Άρθρο 12
Μεταβιβάσεις αγροκτημάτων

1. Μεταβιβάσεις εν ζωή ή αιτία θανάτου ακινήτων που εμφανίζονται με αγροτική μορφή στις αεροφωτογραφίες των ετών λήψης 1945 ή 1960 θεωρούνται έγκυρες και ισχυρές έναντι του Δημοσίου, ανεξάρτητα από τη μορφή που απέκτησαν τα ακίνητα αυτά αργότερα, εφόσον οι σχετικοί τίτλοι ανάγονται σε ημερομηνία πριν από την 23η Φεβρουαρίου 1946 και έχουν μεταγραφεί.

2. Θεωρούνται, ομοίως, έγκυρες και ισχυρές έναντι του Δημοσίου οι μεταβιβάσεις εν ζωή ή αιτία θανάτου αγροκτημάτων, που βρίσκονται σε ευρύτερες αγροτικές περιοχές και μέρος αυτών καλύπτεται από άγρια ποώδη ή ξυλώδη βλάστηση οποιασδήποτε μορφής ή διάπλασης, εφόσον οι σχετικοί τίτλοι ανάγονται σε ημερομηνία πριν από την 23η Φεβρουαρίου 1946 και η έκταση των αγροκτημάτων αυτών, που καλύπτεται από άγρια ποώδη ή ξυλώδη βλάστηση, δεν εφάπτεται με δημόσιο δάσος ή δασική έκταση.

3. Η διαχείριση των εκτάσεων της πρώτης παραγράφου που εμφανίζουν τη μορφή δάσους, κατά την έννοια των άρθρων 3 παράγραφος 1 και 67 παράγραφος 4 περίπτωση α΄ του Ν. 998/1979, όπως ισχύουν, διέπεται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

4. Η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού δεν αποκλείει την εφαρμογή διατάξεων νόμων με τους οποίους αναγνωρίζονται ιδιωτικά δικαιώματα κυριότητας έναντι του Δημοσίου με όρους ευμενέστερους για τους επιζητούντες την αναγνώριση.

Άρθρο 13
Διακατεχόμενα δημόσια δάση και δημόσιες δασικές εν γένει εκτάσεις

1. Τα δικαιώματα διακατοχής επί δημόσιων δασών και δημόσιων δασικών εν γένει εκτάσεων, που έχουν αναγνωριστεί υπέρ τρίτων με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις ή πράξεις αρμόδιων διοικητικών οργάνων ως διακατεχόμενα, καθώς και όσα έτυχαν κατά το παρελθόν διαχειρίσεως ως διακατεχόμενα εκ μέρους των διακατόχων με διαχειριστική έκθεση ή πίνακα υλοτομίας που εγκρίθηκαν από την αρμόδια δασική αρχή, θεωρούμενα ως ιδιόρρυθμες εμπράγματες σχέσεις, μπορεί να καταργούνται υπέρ του Δημοσίου για λόγους δασικής πολιτικής, ή προστασίας αρχαιολογικών χώρων ή μνημείων, αντί αποζημιώσεως. Η καταβαλλόμενη αποζημίωση ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της αξίας του δασοκτήματος, η οποία αξία υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οικιστικές ή άλλες χρήσεις ξένες προς τον κατά φύση προορισμό του δάσους ή της δασικής έκτασης.

2. Η προηγούμενη ρύθμιση γίνεται κατά περίπτωση με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία εκδίδεται με πρόταση της αρμόδιας δασικής υπηρεσίας. Στην απόφαση, που μεταγράφεται νομίμως με επιμέλεια του οικείου Δασάρχη, αναφέρονται τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, η αξία του, το συνολικό ύψος της αποζημίωσης, ο τρόπος καταβολής αυτής, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος στοιχείο.

3. Μετά από συνεννόηση με τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας περί των διαθέσιμων για το σκοπό αυτόν πιστώσεων, ο οικείος Δασάρχης καταρτίζει την πρότασή του, που υποβάλλεται ιεραρχικά και συνοδεύεται:

α. Με δασοπονικό χάρτη, στον οποίο σημειώνονται επακριβώς τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, τα όμορα ακίνητα, τα δασοπονικά είδη κατά διαχειριστικές κλάσεις, το οδικό δίκτυο και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος.

β. Με έκθεση στην οποία αναλύονται οι λόγοι δημόσιου συμφέροντος που καθιστούν αναγκαία, στα πλαίσια της ασκούμενης δασικής πολιτικής, την κατάργηση των δικαιωμάτων διακατοχής και περιγράφεται η εν γένει δασοπονική κατάσταση του δασοκτήματος και η αξία του, εκτιμούμενη εκ των ξυλαποδοτικών και λοιπών στοιχείων της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979, κατά τους κανόνες της δασικής εκτιμητικής.

Με μέριμνα της Διεύθυνσης Δασών της οικείας Περιφέρειας, η έκθεση του οικείου Δασάρχη επιδίδεται, κατά τις διατάξεις των άρθρων 122 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στον νομιμοποιούμενο στα καταργούμενα δικαιώματα δικαιούχο, ο οποίος μπορεί, ως προς την αξία του δασοκτήματος, να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια, κατά τις διατάξεις του Ν. 2882/2001 (ΦΕΚ17 Α΄) σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την κατά τα ανωτέρω επίδοση. Η διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του Ν. 998/1979 λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται από τα εν λόγω δικαστήρια για τον καθορισμό της αξίας του δασοκτήματος.

Όταν η αξία του δασοκτήματος καταστεί οριστική, είτε με την απόφαση του δικαστηρίου, είτε με τη δήλωση αποδοχής της εκτιμηθείσας αξίας εκ μέρους του διακατόχου, είτε τέλος με την πάροδο άπρακτης της ανωτέρω προθεσμίας, η σχετική πρόταση υποβάλλεται από το Γενικό Γραμματέα τη οικείας Περιφέρειας στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 2 και την καταβολή της σχετικής αποζημίωσης στον δικαιούχο.

4. Μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων διακατόχων, το Δημόσιο δύναται να προβαίνει απευθείας σε εξαγορά των δικαιωμάτων διακατοχής που υφίστανται κατά την παράγραφο 1, καταβάλλοντας στους δικαιούχους τίμημα ίσο προς την αποζημίωση της παραγράφου 1. Η αίτηση υποβάλλεται στην οικεία Δασική Υπηρεσία, στην περιοχή ευθύνης της οποίας ευρίσκεται το εν λόγω δασόκτημα. Μετά την υποβολή της αίτησης και εντός ευλόγου χρόνου, η Δασική Υπηρεσία προβαίνει στον υπολογισμό της αξίας του δασοκτήματος και γνωστοποιεί στον αιτούντα το προκύπτον αντίτιμο της εξαγοράς, ο οποίος, προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία, υποχρεούται εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της γνωστοποιήσεως να υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση ότι αποδέχεται πλήρως και ανεπιφύλακτα το, κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενο, ποσό της αποζημίωσης.

5. Μέχρι την πλήρη καταβολή της αποζημίωσης, ο διακάτοχος εξακολουθεί να απολαμβάνει των δικαιωμάτων διακατοχής.

6. Οι κατά την παράγραφο 1 διακάτοχοι μπορούν να ζητήσουν τη μεταβίβαση σε αυτούς από το Δημόσιο των δια-

κατεχόμενων δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων, αντί τιμήματος, που ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της συνολικής αξίας του διακατεχομένου δασοκτήματος, υπολογιζόμενο κατά την παράγραφο 1. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται στην οικεία δασική αρχή η οποία συντάσσει έκθεση στην οποία εκτιμά την αξία του δασοκτήματος και το αναλογούν τίμημα και εφόσον κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος κατάργησης των δικαιωμάτων διακατοχής κατά την παράγραφο 1, εισηγείται αρμοδίως τη μεταβίβαση από το Δημόσιο στους αιτούντες διακατόχους. Μετά την έγκριση της εισήγησης από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας και την καταβολή του τιμήματος, εκδίδεται η κοινή μεταβιβαστική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία επέχουσα θέση τίτλου κυριότητας μεταγράφεται νόμιμα.

7. Τα δικαιώματα διακατοχής δασοκτημάτων που διακατέχονται από την ολότητα των κατοίκων δήμου ή κοινότητας περιέρχονται από την ισχύ του παρόντος νόμου και χωρίς άλλη διαδικασία ή διατύπωση στον οικείο δήμο ή κοινότητα.

8. Δάση και δασικές εκτάσεις που διακατέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και τα οποία είχαν κατατμηθεί νομίμως, μετά από άδεια του Υπουργού Γεωργίας και περιέλθει για νόμιμη αιτία, με τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν νομίμως μεταγραφεί στους διακατόχους, μπορεί να μεταβιβασθούν σε αυτούς και στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους κατά ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 6. Οι μεταβιβαζόμενες κατά τον τρόπο αυτόν δασικές ιδιοκτησίες θεωρούνται αυτοτελείς.

9. Η διαχείριση των δασών και δασικών εκτάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 6 και 8 διενεργείται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

10. Το δάσος Παγώντος, καθώς και τα υπόλοιπα δάση που κατέχονται από τους Αναγκαστικούς Συνεταιρισμούς Διαχειρίσεως Αδιαίρετων Δασών του Νομού Ευβοίας, που συστήθηκαν και λειτουργούν κατά τις διατάξεις του Ν. 1627/1939 (ΦΕΚ 64 Α΄) και του από 15.6.1940 Β.Δ. (ΦΕΚ 190 Α΄) ανήκουν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας στους παραπάνω Συνεταιρισμούς, εφόσον υπάρχουν τίτλοι ιδιοκτησίας προ του έτους 1885. Τα εν λόγω δάση τα διαχειρίζονται οι Συνεταιρισμοί σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Άρθρο 14
Ρητινευόμενα δάση

1. Παραχωρήσεις ρητινευόμενων δασών, που έγιναν με τις διατάξεις του άρθρου μόνου του από 17/ 18.10.1923 Ν.Δ. «περί παραχωρήσεως της κυριότητας δασών ρητινευόμενων υπό ιδιωτών» (ΦΕΚ 297 Α΄), του άρθρου μόνου του από 1/13.12.1923 Ν.Δ. (ΦΕΚ 320 Α΄)»περί επεκτάσεως της ισχύος του Ν.Δ. της 17/18.10.1923 κ.λπ.» και του άρθρου 50 του Ν.Δ. 2501/1953 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί δασών νόμων» (ΦΕΚ 200 Α΄), καθώς και του άρθρου 64 του Ν. 998/1979, εφόσον δεν ανακλήθηκαν μεταγενέστερα τα παραχωρητήρια, θεωρούνται ότι έγιναν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας. Η διαχείριση των εν λόγω δασών γίνεται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, όπως και στα λοιπά δάση.

2. Οι τυχόν υφιστάμενες δουλείες υπέρ της ολότητας των κατοίκων του δήμου ή της κοινότητας, στην περιοχή του οποίου ή της οποίας βρίσκονται τα ανωτέρω δάση, διατηρούνται ισχυρές κατά τις διατάξεις των άρθρων 56 και 57 του Δασικού Κώδικα.

3. Σε περίπτωση παραβίασης των όρων του παραχωρητηρίου και μεταβολής της χρήσης του παραχωρηθέντος δάσους, με ολική ή ουσιώδη μερική αποψίλωσή του, το παραχωρητήριο ανακαλείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, προς το σκοπό της αποκατάστασης του δασικού χαρακτήρα από τη δασική υπηρεσία. Στις περιπτώσεις αυτές δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 4 του άρθρου 21 του παρόντος.

Άρθρο 15
Δάση Σολυγείας, Ειδυλλίας και νήσων Σαλαμίνας και Σκύρου

Τα δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις των περιοχών των τέως δήμων Σολυγείας του νομού Κορινθίας, Ειδυλλίας του νομού Αττικής, της νήσου Σαλαμίνας του νομού Αττικής, καθώς και της νήσου Σκύρου του νομού Ευβοίας, τα οποία υπέκειντο σε διαχείριση ως ιδιωτικά σύμφωνα με τις 102746/1889/1318/ 6.6.1890, 96855/ 1.11.1894, 56419/23.6.1909 και 70534/30.11.1894 αντίστοιχες διαταγές του Υπουργείου Οικονομικών, αναγνωρίζονται ως ιδιωτικά.

Στις ανωτέρω εκτάσεις δεν περιλαμβάνονται ως ανήκοντα στο Δημόσιο:

α) Το ελατοδάσος Κιθαιρώνος μετά των αναδασωθεισών κλιτύων του, της περιοχής Ειδυλλίας.

β) Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της διαλυμένης Μονής του Αγίου Νικολάου και της περιοχής «Κολώνας» της νήσου Σαλαμίνας.

Άρθρο 16
Αναγνωρίσεις υπέρ δήμων και κοινοτήτων

1. Δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες αναγνωρίζονται εμπράγματα δικαιώματα τρίτων σε δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις, που αναγνωρίστηκαν ή παραχωρήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος σε δήμους ή κοινότητες κατά κυριότητα ή κατά νομή ισχύουν και έναντι του Δημοσίου, έστω και αν το Δημόσιο δεν συμμετείχε σε κανένα από τα στάδια των σχετικών δικών.

2. Η αλλαγή της χρήσης των δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα είναι δυνατή κατά τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987. Οι κοινότητες έχουν δικαίωμα, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα, να παραχωρούν εμπράγματες ασφάλειες ή δικαιώματα επί των εκτάσεων αυτών, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς που προβλέπονται στις περιπτώσεις β΄ και γ΄ του σημείου Α΄ και στο σημείο Β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987.

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 43 του Ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α΄), όπως ισχύει, έχει εφαρμογή και στις εκτάσεις του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα. Στις περιπτώσεις αυτές οι πράξεις έγκρισης των ρυμοτομικών σχεδίων εκδίδονται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρο 17
Προσωρινές - οριστικές παραχωρήσεις δασικών εκτάσεων

1. Δημόσια δάση και δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν για γεωργική ή δενδροκομική εκμετάλλευση με τις

διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, όπως αυτές κατά καιρούς ίσχυσαν και κωδικοποιήθηκαν με τα άρθρα 14 έως και 27 του Δασικού Κώδικα, εφόσον αξιοποιήθηκαν κατά τους όρους της παραχώρησης και εκδόθηκαν οριστικά παραχωρητήρια αποτελούν ιδιωτικά αγροκτήματα, και δεν υπάγονται καθοιονδήποτε τρόπο στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

2. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν προσωρινά πριν από την ισχύ του Ν. 998/1979, για τις οποίες δεν εκδόθηκαν οριστικά παραχωρητήρια, λόγω μη καταβολής ολοκλήρου του τιμήματος ή λόγω αδυναμίας εξακρίβωσης του χρονικού διαστήματος μέσα στο οποίο πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης, παραχωρούνται οριστικά με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, κατά το τμήμα στο οποίο πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης. Η απόφαση αυτή αποτελεί οριστικό παραχωρητήριο και μεταγράφεται. Για την έκδοση του παραχωρητηρίου υποβάλλεται αίτηση του ενδιαφερόμενου, η οποία συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα, κατά τις προδιαγραφές του εθνικού κτηματολογίου. Οριστικά παραχωρητήρια, που εκδόθηκαν μετά την ισχύ του Ν. 998/1979 είναι έγκυρα. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 193 του Ν.4173/1929 σε δήμους και κοινότητες με οριστικά παραχωρητήρια, προς εγκατάσταση των δικαιούχων κατοίκων τους ή των καθολικών διαδόχων τους, παραχωρούνται σε αυτούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου όπως ίσχυσε, μέσα σε προθεσμία τριών (3) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μετά από διαπιστωτική πράξη του αρμόδιου οργάνου.

3. Δημόσιες δασικές εκτάσεις, που παραχωρήθηκαν με προσωρινά ή οριστικά παραχωρητήρια βάσει των διατάξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και ήδη έχουν εγκαταλειφθεί εν όλω ή εν μέρει, από την ημερομηνία του οριστικού παραχωρητηρίου μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, περιέρχονται κατά το μέρος που εγκαταλείφθηκαν, αυτοδικαίως στο Δημόσιο και συντάσσεται διαπιστωτική πράξη του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Για το τυχόν εναπομένον μέρος εκδίδεται απόφαση του ιδίου ως άνω οργάνου, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2.

4. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν προσωρινά πριν από την ισχύ του Ν. 998/1979, με σκοπό την ανέγερση κατοικίας και δεν πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης, παραχωρούνται οριστικά, στον αρχικό δικαιούχο, τους καθολικούς και ειδικούς του διαδόχους με πράξη του οικείου οργάνου, εφόσον βεβαιωθεί από την οικεία δημοτική ή κοινοτική αρχή ότι στερούνται κατοικίας. Στις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου υπάγονται και όσοι έκτισαν κατοικία μετά την προθεσμία που έθεσε ο προσωρινός τίτλος, καθώς και εκείνοι που κηρύχθηκαν έκπτωτοι, εφόσον στερούνται μόνιμης κατοικίας.

5. Αμφισβητήσεις μεταξύ του Δημοσίου και αυτών προς τους οποίους έγινε η παραχώρηση, ως προς τα πραγματικά όρια της παραχωρηθείσας δημόσιας έκτασης, επιλύονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 28 του Ν. 2664/1998.

6. Η κατά κυριότητα παραχώρηση δημόσιων χορτολιβαδικών και δασικών εκτάσεων σε ορεινές και φθίνουσες περιοχές για οικιστική χρήση προς τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) είναι δυνατή, εφόσον η χρήση αυτή επιβάλλεται από το δημόσιο συμφέρον, με τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Πρόκειται για δημόσιες δασικές εκτάσεις, που εμπίπτουν στις περιπτώσεις γ΄ έως και ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 998/1979 που δεν έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες και δεν έχουν προστατευτική σημασία.

β) Κρίνονται κατάλληλες, σύμφωνα με τον πολεοδομικό σχεδιασμό (γενικό πολεοδομικό σχέδιο, ζώνη οικιστικού ελέγχου), ύστερα από κοινή έκθεση των Υπηρεσιών των Υπουργείων Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων (ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 38 παράγραφος 3 του Ν.1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α΄) και των διαταγμάτων που εκδίδονται σε εκτέλεση αυτού, για δημιουργία νέων οικισμών ή επέκταση παλαιών και είναι ανέφικτη η χρησιμοποίηση άλλων συνεχόμενων ή εγγύς κείμενων χώρων για το σκοπό αυτόν.

Η παραχώρηση των εν λόγω εκτάσεων στους Ο.Τ.Α. γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων (ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) και η διάθεση των οικοπέδων από τους Ο.Τ.Α. γίνεται με τους όρους και τις προϋποθέσεις του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Η οικιστική αξιοποίηση των εν λόγω εκτάσεων γίνεται κατά τις διατάξεις της εν γένει πολεοδομικής νομοθεσίας.

7. Οι εκτάσεις που διατέθηκαν με τις διατάξεις της περίπτωσης Α β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987, και παρέμειναν αδιάθετες μετά την επιλογή των δικαιούχων από την Επιτροπή Απαλλοτριώσεων κατά τις διατάξεις του από 24 Απριλίου 1985 Π.Δ. (ΦΕΚ 239 Δ΄), περιέρχονται στον οικείο Δήμο ή Κοινότητα και διατίθενται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.

Άρθρο 18
Κατασκηνώσεις - Παιδικές εξοχές

1. Επιτρέπεται η παραχώρηση κατά χρήση δημόσιων δασών και δασικών εκτάσεων των κατηγοριών γ΄ έως και ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 998/1979 για την εγκατάσταση και λειτουργία κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών στο Δημόσιο, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α΄ και β΄ βαθμού, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, κοινωφελή ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Η παραχώρηση γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τα δικαιώματα του Δημοσίου επί των παραχωρουμένων δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων δε θίγονται και η έκδοση των σχετικών πράξεων δε συνεπάγεται μεταβολή του δασικού τους χαρακτήρα. Επιτρέπεται η εκμετάλλευση των κατασκηνώσεων από ιδιώτες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, με έγκριση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας και υπό τον όρο ότι θα παρέχεται από αυτούς αδαπάνως φιλοξενία σε παιδιά άπορων ή πολύτεκνων οικογενειών που υποδεικνύονται και καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και σε ποσοστό τουλάχιστον πέντε τοις εκατό (5%) της δυναμικότητάς τους.

2. Η εγκατάσταση κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών σε δημόσια και μη δάση και δασικές εκτάσεις των κατηγοριών γ΄ και ε΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του Ν. 998/1979 γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας, από τους φορείς της προη-

γούμενης παραγράφου, καθώς και από ιδιώτες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου προκειμένου περί μη δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων. Στις περιπτώσεις της παραγράφου, 1 με την απόφαση για την παραχώρηση κατά χρήση της έκτασης μπορεί να χορηγείται και η άδεια εγκατάστασης.

3. Οι υπουργικές αποφάσεις των παραγράφων 1 και 2 εκδίδονται ύστερα από περιβαλλοντική άδεια κατά τα οριζόμενα στο Ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α΄), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

4. Στις κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος, επιτρέπεται η εγκατάσταση πρόσκαιρων κατασκευών που μπορεί να αποσπαστούν, εκτός από αυτές που για λόγους υγιεινής και ασφάλειας επιβάλλεται να είναι μόνιμες και οι οποίες προσδιορίζονται με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας. Η έκταση που επιτρέπεται να καταλαμβάνουν συνολικά οι ανωτέρω κατασκευές δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) της συνολικής έκτασης. Τα κτίσματα, εφόσον προβλέπονται για τους παραπάνω λόγους, επιτρέπεται να είναι μονώροφα μεγίστου ύψους 4.00 μέτρων με δυνατότητα επιπλέον κατασκευής στέγης μεγίστου ύψους 2.00 μέτρων και να απέχουν τουλάχιστο 5.00 μέτρα από τα όρια της έκτασης.

5. Κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές που λειτουργούν πριν από την ισχύ του παρόντος σε δημόσια και μη δάση και δασικές εκτάσεις, καθώς και σε εκτάσεις εκτός σχεδίων πόλεων και εκτός ορίων νομίμως υφισταμένων οικισμών προ του 1923, συνεχίζουν τη λειτουργία τους για μια διετία από την έναρξη ισχύος του παρόντος, εντός της οποίας οφείλουν να λάβουν έγκριση περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν.1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 3010/2002 (ΦΕΚ 91 Α΄). Οι ως άνω κατασκηνώσεις υποχρεούνται εντός τριετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος να λάβουν απόφαση παραχώρησης ή εγκατάστασης κατά τις παραγράφους 1 και 2, οικοδομική άδεια και άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Για διακατεχόμενες εκτάσεις απαιτείται και συναίνεση του διακατόχου για την παραχώρηση.

6. Για την έκδοση της οικοδομικής άδειας και τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτισμάτων σε δημόσια και μη δάση και δασικές εκτάσεις, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Για την έκδοση της οικοδομικής άδειας και τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτισμάτων στις υπόλοιπες περιοχές της προηγούμενης παραγράφου, εφαρμόζονται ανάλογα οι όροι δόμησης που καθορίζονται στα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται το ύψος και ο τρόπος υπολογισμού του προστίμου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια για τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτισμάτων σε κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές της προηγούμενης παραγράφου.

7. Κατά τη διάρκεια των προθεσμιών της παραγράφου 5, αναστέλλεται η ισχύς των διοικητικών πράξεων αποβολής και επιβολής προστίμων που τυχόν έχουν εκδοθεί και μέχρι τη λήξη των προθεσμιών της παραγράφου 5. Οι πράξεις αυτές ανακαλούνται εφόσον εντός των προθεσμιών αυτών εκδοθούν όλες οι απαιτούμενες διοικητικές πράξεις και εγκρίσεις για τη νόμιμη λειτουργία των κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών.

8. Η έκδοση των διοικητικών πράξεων και εγκρίσεων που προβλέπονται με τις προηγούμενες διατάξεις δεν απαλλάσσουν τον ενδιαφερόμενο από την υποχρέωση να λάβει άλλες άδειες και εγκρίσεις που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.

9. Στις περιπτώσεις των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, η μη πραγματοποίηση του σκοπού της παραχώρησης, η εγκατάλειψη, η αλλαγή του προορισμού, καθώς και η μη τήρηση των όρων και των υποχρεώσεων του παραχωρησιούχου, συνεπάγεται την ανάκληση της απόφασης παραχώρησης, την έκπτωση και τη διοικητική αποβολή του από την έκταση, η οποία περιέρχεται μαζί με τα κτίσματα και τις εγκαταστάσεις στη διαχείριση της δασικής υπηρεσίας, στις δε περιπτώσεις των μη δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, ανακαλείται η άδεια εγκατάστασης, τα κτίσματα και οι λοιπές εγκαταστάσεις κατεδαφίζονται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για αυθαίρετα κτίσματα εντός δασών και η έκταση που καταλαμβάνουν τα κτίσματα και οι εγκαταστάσεις κηρύσσεται ως αναδασωτέα.

Άρθρο 19
Άλλες διατάξεις

1. Δάση των άρθρων 151 και 152 του Δασικού Κώδικα, των οποίων η διαχείριση και εκμετάλλευση έχει από εικοσαετίας και πλέον εγκαταλειφθεί, τίθενται από την αρμόδια δασική αρχή υπό διαχείριση, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και προαγωγής της εθνικής οικονομίας, σύμφωνα με τις περί διαχειρίσεως και εκμεταλλεύσεως των δημοσίων δασών ισχύουσες διατάξεις. Προϋπόθεση για την κατά τα ανωτέρω ενέργεια της δασικής αρχής είναι η διαπίστωση ότι οι συνιδιοκτήτες των δασών αυτών παρουσιάζουν αντικειμενική αδυναμία να διαχειρισθούν και εκμεταλλευτούν τα δάση τους, είτε διότι δεν συνεστήθησαν οι προβλεπόμενοι από τον Α.Ν.1627/1939 συνεταιρισμοί ιδιοκτησίας, είτε οι συσταθέντες, από έλλειψη ενδιαφέροντος ατόνησαν ή έπαψαν να λειτουργούν. Τα έσοδα από την εκμετάλλευση των παραπάνω δασών, μετά την αφαίρεση των πάσης φύσεως εξόδων και των δικαιωμάτων υπέρ του Δημοσίου, αποδίδονται από το Δημόσιο νομίμως στους δικαιούχους. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτής της παραγράφου.

2. Στο άρθρο 47 του Ν. 2169/1993 (ΦΕΚ 149 Α΄) προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

«8. Σε περίπτωση που σε λειτουργούντες αναγκαστικούς συνεταιρισμούς δασοκτημόνων προκύπτει οποτεδήποτε αμφισβήτηση ως προς το χαρακτηρισμό κάποιου από τους μεριδιούχους ως μέλους του συνεταιρισμού ή ως προς το μέγεθος του μεριδίου ή ως προς τη μη αναγνώριση και εγγραφή κάποιου μεριδιούχου του αδιαίρετου δάσους ως μέλους του συνεταιρισμού, αποφαίνεται η γενική συνέλευση του συνεταιρισμού.»

3. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που λαμβάνεται μετά από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, συγκροτούνται ομάδες εργασίας από ειδικούς επιστήμονες του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων φορέων, για την κατάρτιση των Ελληνικών Προτύπων για το ξύλο και τα λοιπά δασικά προϊ-

όντα πρωτογενούς παραγωγής, καθώς και τα προϊόντα πρώτης επεξεργασίας αυτών. Τα εν λόγω Πρότυπα εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διαδικασία και προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις για την καθιέρωση σήματος και τη χορήγηση πιστοποιητικού ποιότητας. Η αμοιβή των μελών των ομάδων εργασίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, κατά τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, μπορεί να συγκροτούνται επιτροπές ή ομάδες εργασίας για τη μελέτη και εισήγηση θεμάτων δασικής πολιτικής. Στις εν λόγω επιτροπές και ομάδες εργασίας συμμετέχουν δημόσιοι υπάλληλοι ή ιδιώτες, που έχουν σχετικές γνώσεις, εξειδίκευση και εμπειρία. Η αμοιβή των μελών των ομάδων εργασίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, κατά τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 του Ν. 1697/1987 (ΦΕΚ 57 Α΄) προστίθεται περίπτωση δ΄, που έχει ως εξής:

« δ΄. Χρηματικές ενισχύσεις σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και εταιρίες, που εποπτεύονται από το Υπουργείο Γεωργίας, για τη μελέτη και εκτέλεση έργων και την εκτέλεση ερευνητικών, μελετητικών και εκπαιδευτικών εργασιών που ανατίθενται σε αυτά από το Υπουργείο.»

6. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οι υπάλληλοι των κλάδων ΥΕ δασοφυλάκων Β΄, ΥΕ Υπαλλήλων Δασοπροστασίας και ΔΕ Τεχνικών Οδηγών, οι οποίοι πριν την ένταξή τους στην οικεία Περιφέρεια ανήκαν στον κλάδο ΥΕ 7 Δασοφυλάκων Β΄, ΥΕ7 Υπαλλήλων Δασοπροστασίας και ΔΕ16 Τεχνικών Οδηγών, εντάσσονται στον κλάδο ΔΕ Δασοφυλάκων Α΄. Οι κατά τα ανωτέρω εντασσόμενοι υπάλληλοι εκπαιδεύονται επί τρίμηνο στο αντικείμενο της δασοπροστασίας, με μέριμνα των οικείων Διευθύνσεων Δασών. Η ένταξη προϋποθέτει αίτηση του υπαλλήλου, που υποβάλλεται σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και ενεργείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Γεωργίας, μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου. Οι κατά τα ανωτέρω εντασσόμενοι υπάλληλοι εξακολουθούν να διατηρούν και την ιδιότητα του οδηγού.

7. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, παραχωρείται στο «Παιδικό χωριό Βορείου Ελλάδος» με έδρα το Δημοτικό Διαμέρισμα Φιλύρου του Δήμου Χορτιάτη, κατά χρήση και χωρίς τίμημα, η αναγκαία έκταση για την επέκταση του αύλιου χώρου του και την εκπλήρωση των σκοπών του.

8. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 114 του Ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α΄), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 45 του Ν. 2145/1993 (ΦΕΚ 88 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά των πρωτοκόλλων επιβολής αποζημίωσης, τα οποία εκδίδονται ανά έτος μέχρι την κατεδάφιση ή την ως άνω οικειοθελή παράδοση, χωρεί προσφυγή εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίησή τους, ενώπιον του μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου της τοποθεσίας του ακινήτου.»

9. Στο τέλος του ένατου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του Ν. 2507/1997 (ΦΕΚ 107 Α΄) απαλείφεται η τελεία και προστίθεται η φράση «ή δίπλωμα του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ο.Ε.Ε.Κ.) ειδικότητας «ειδικός δασικής προστασίας (Ι.Ε.Ε.Κ).»

10. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας, νομής και κατοχής επί εκτάσεως 723.795 τ.μ. κείμενης στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Ελευθέριου Βενιζέλου - Κυδωνίας (τέως Δήμου Μουρνιών) Χανίων και στις ειδικότερες θέσεις «Καμίνια, Σώπατα, Πύργος, Χάλαρα, Καρακοφωλέ, Σπηλιά και Κονταρίδα», που έχει δηλωθεί και αποτυπωθεί στους προσωρινούς κτηματολογικούς πίνακες του Ο.Κ.Χ.Ε. Δήμου Μουρνιών, με αριθμό Κ.Α.Ε.Κ. 50 089 1701098 και περιήλθε στον Οργανισμό Διοίκησης και Διαχείρισης Μοναστηριακής Περιουσίας Νομού Χανίων (Ο.Δ.Δ.Μ.Π.Ν. Χανίων) με το αριθ. 61/27.6.1938 πρακτικό του εν λόγω Οργανισμού, σε εφαρμογή του από 8.7.1930 Π. Δ. (ΦΕΚ 233α Α΄) και του από 24/31 Οκτωβρίου 1935 Α.Ν. (ΦΕΚ 508 Α΄) που έχει μεταγραφεί νόμιμα, προς το σκοπό παραχώρησής της στο Σύλλογο Πολυτέκνων Νομού Χανίων για τη στέγαση των μελών του.

11. Η παραχώρηση, μίσθωση, αναμίσθωση, ανανέωση ή παράταση της μίσθωσης υδάτινων εκτάσεων για ίδρυση, επέκταση ή μετεγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, καθώς και των δημόσιων ιχθυοτροφείων (λιμνοθαλασσών, λιμνών) και λοιπών ιχθυοτρόφων υδάτων γίνονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας αλιευτικής νομοθεσίας και καταρτίζονται με σύμβαση που περιβάλλεται τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου μεταξύ του Δημοσίου εκπροσωπούμενου από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και του μισθωτή, μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έκδοση της παραπάνω απόφασης. Με την ίδια απόφαση του Γενικού Γραμματέα της περιφέρειας χορηγείται η άδεια για την εγκατάσταση τεχνητής καλλιέργειας υδρόβιων ζώων (ίδρυσης και λειτουργίας των μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής και ημιεντατικής μορφής). Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μπορεί να ρυθμίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων.

12 . Στο άρθρο 4 του Ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α΄) προστίθενται παράγραφοι 4 και 5, που έχουν ως εξής:

«4. Οι διατάξεις του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για ακίνητα τα οποία με οποιαδήποτε αιτία ανήκουν ή περιέρχονται στην κυριότητα του Υπουργείου Γεωργίας, καθώς και για εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν οι Δασικές Υπηρεσίες και δεν είναι αναγκαίες σε αυτές.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για την ακίνητη περιουσία των καταργούμενων με το άρθρο 2 του Ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α΄) Υπηρεσιών, η οποία περιουσία ανήκει κατά κυριότητα στο Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.»

13. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας, καθορίζονται οι περιοχές τοποθέτησης μελισσοσμηνών, οι αποστάσεις τοποθέτησής τους από εθνικούς και επαρχιακούς δρόμους, κατοικημένες περιοχές και κατοικημένες οικίες, καθώς και οι κυρώσεις για παράβαση των εν λόγω διατάξεων, τα όργανα επιβολής τους και η σχετική διαδικασία. Με την έναρξη ισχύος της παραπάνω απόφασης, καταργούνται οι διατάξεις των

άρθρων 7 του Ν. 6238/1934 (ΦΕΚ 256 Α΄) και 22 του Ν. 4856/1930 (ΦΕΚ 316 Α΄).

14. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του Ν. 2040/1992 (ΦΕΚ 70 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι αρμοδιότητες της περίπτωσης α΄ του άρθρου 2 του Π.Δ. 505/1989 (ΦΕΚ 216 Α΄) ασκούνται από οκτώ (8) Γενικούς Οικονομικούς Επιθεωρητές υπαλλήλους του κλάδου ΠΕ10 Οικονομικού, τους Περιφερειακούς Οικονομικούς Επιθεωρητές του άρθρου 151 του Π.Δ. 433/1977 (ΦΕΚ 133 Α΄), καθώς και από τους υπαλλήλους του κλάδου ΠΕ10 Οικονομικού με βαθμό Α΄, που υπηρετούν στη Διεύθυνση Ελέγχου και Οικονομικής Επιθεώρησης του Υπουργείου Γεωργίας και στις Περιφερειακές Οικονομικές Επιθεωρήσεις.»

15. Το Τμήμα Εκτάκτων Αναγκών εν Ειρήνη και Πολέμω της Διεύθυνσης Πολιτικής Σχεδιάσεως Εκτάκτου Ανάγκης (ΠΣΕΑ) του Υπουργείου Γεωργίας καταργείται και οι αρμοδιότητές του ασκούνται από τον Ε.Λ.Γ.Α. Οι διαδικασίες για την καταβολή των οικονομικών ενισχύσεων για ζημιές που προκλήθηκαν στη γεωργία από θεομηνίες, δυσμενείς καιρικές συνθήκες και άλλα έκτακτα γεγονότα πριν από την 8.10.2001 ολοκληρώνονται από τη Διεύθυνση ΠΣΕΑ του Υπουργείου Γεωργίας και η καταβολή των οικονομικών ενισχύσεων πραγματοποιείται από τον Ε.Λ.Γ.Α.. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας ρυθμίζεται κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

16. Στο τέλος του τέταρτου εδαφίου του άρθρου 11 του Ν. 2332/1995 (ΦΕΚ 181 Α΄) αντί της τελείας τίθεται κόμμα και προστίθενται τα εξής:

«στους μόνιμους και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου πρώην υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που εποπτεύονται από αυτό, οι οποίοι μετατάχθηκαν στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και τις Περιφέρειες της Χώρας, στους μόνιμους και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου γεωτεχνικούς και στους αποφοίτους των Σχολών Τεχνολογίας Γεωπονίας, Τεχνολογίας Δασοπονίας, Τεχνολογίας Τροφίμων και Διατροφής, Τεχνολογίας Δημόσιας Υγείας και Κτηνιατρικών Εργαστηρίων και Τεχνολογίας Ιχθυοκομίας - Αλιείας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων υπαλλήλους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Περιφερειών οι οποίοι υπηρετούν σε πρώην υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας.»

17. α) Τα εδάφια δεύτερο και τρίτο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 και η περίπτωση β΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. 2430/1996 (ΦΕΚ 156 Α΄) καταργούνται και μετά το πρώτο εδάφιο της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Ν. 2430/1996 προστίθενται νέα εδάφια ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας το προϊόν του ανωτέρω λογαριασμού διανέμεται στους μόνιμους και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που εποπτεύονται από αυτό, στους μόνιμους και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου πρώην υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου που εποπτεύονται από αυτό, οι οποίοι μετατάχθηκαν στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και τις Περιφέρειες της Χώρας, καθώς και στους μόνιμους και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου γεωτεχνικούς και στους αποφοίτους των Σχολών Τεχνολογίας Γεωπονίας, Τεχνολογίας Δασοπονίας, Τεχνολογίας Τροφίμων και Διατροφής, Τεχνολογίας Δημόσιας Υγείας και Κτηνιατρικών Εργαστηρίων και Τεχνολογίας Ιχθυοκομίας - Αλιείας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων υπαλλήλους των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Περιφερειών, οι οποίοι υπηρετούν σε πρώην υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας. Με την ίδια ή άλλη όμοια απόφαση καθορίζονται ο τρόπος διάθεσης του προϊόντος του ανωτέρω λογαριασμού και του λογαριασμού του άρθρου 11 του Ν. 2332/1995, το ύψος του ποσού, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία προς τούτο λεπτομέρεια. Σε κάθε περίπτωση από τα καθοριζόμενα με τις αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου ποσά θα αφαιρούνται οι καταβαλλόμενες με οποιαδήποτε μορφή πρόσθετες αμοιβές.»

β) Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου έχουν εφαρμογή από 1.4.2002.

18. Οι δαπάνες σύστασης του Συστήματος Γεωγραφικών Πληροφοριών στον Ελαιοκομικό Τομέα για εργασίες που πραγματοποιούνται έως και την 31.12.2003 βαρύνουν τον Ειδικό Λογαριασμό Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων (Ε.Λ.Ε.ΓΕ.Π.). Οι δαπάνες ποιοτικού ελέγχου, παρακολούθησης και παραλαβής του Συστήματος Γεωγραφικών Πληροφοριών στον Ελαιοκομικό Τομέα για εργασίες που πραγματοποιούνται έως την 30.6.2004 βαρύνουν τον Ειδικό Λογαριασμό Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων. Ενδεχόμενα ελλείμματα του ως άνω λογαριασμού καλύπτονται από τον ΚΑΕ 2112 «Κάλυψη ελλείμματος Ειδικού Λογαριασμού Εγγυήσεων Γεωργικών Προϊόντων». Οι διατάξεις αυτής της παραγράφου έχουν εφαρμογή από 1.11.2003.

19. Στο άρθρο 26 του Ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α΄) προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας μπορεί να ανατίθεται στο Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο έναντι αποζημίωσης, μετά από εισήγηση της αρμόδιας Γενικής Διεύθυνσης του Υπουργείου Γεωργίας, η εκτέλεση ερευνητικών προγραμμάτων, ειδικών έργων και εργασιών, καθώς και η εκπόνηση μελετών, η διενέργεια εργαστηριακών αναλύσεων, διαγνώσεων αξιολόγησης ποικιλιών, επισκοπήσεων καλλιεργειών φυτών και φυτοφαρμάκων κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης. Για την ανάθεση συνάπτεται σύμβαση μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας και του Μπενάκειου Φυτοπαθολογικού Ινστιτούτου.»

20. Στις εκτάσεις των αγροκτημάτων που προήλθαν από διαχωρισμό με απόφαση της αρμόδιας Επιτροπής Διαχείρισης Ανταλλαξίμου Περιουσίας και οι οποίες εμφανίζονται στον κτηματολογικό πίνακα του οικείου αγροκτήματος, όπως αυτός διαμορφώθηκε με την παραπάνω απόφαση, υπέρ των ιδιωτών, το Δημόσιο δεν προβάλλει οποιαδήποτε δικαιώματα και δεν αποτελεί αντικείμενο επανεξέτασης η προσδιορισθείσα στον ανωτέρω κτηματολογικό πίνακα μορφή των εκτάσεων αυτών.

Άρθρο 20
Σύσταση υπηρεσιών και θέσεων

1. Για την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης Εμπορίας Ειδών της Άγριας Πανίδας και Αυτοφυούς Χλωρίδας (Σύμβαση CITES, εφεξής Σύμβαση), που κυρώθηκε με το Ν. 2055/1992 (ΦΕΚ 105 Α΄), συνιστώνται οι επόμενες υπηρεσιακές μονάδες:

α) Στη Διεύθυνση Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας, που ορίζεται ως Κεντρική Διαχειριστική Αρχή, συνιστάται τμήμα με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση των προβλεπόμενων από αυτήν αδειών στην Ελληνική Επικράτεια.

β) Στη Διεύθυνση Δασών του Νομού Καστοριάς της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας συνιστάται Γραφείο με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση προβλεπόμενων από αυτήν αδειών, με περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της Περιφέρειας, υπαγόμενο στην ως άνω διεύθυνση.

γ) Στη Διεύθυνση Δασών του Νομού Δωδεκανήσου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου συνιστάται Γραφείο με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση προβλεπόμενων από αυτήν αδειών, με περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της Περιφέρειας, υπαγόμενο στην ως άνω διεύθυνση.

δ) Στις Διευθύνσεις Δασών των Περιφερειών:

δ1. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης,

δ2. Κεντρικής Μακεδονίας,

δ3. Θεσσαλίας,

δ4. Ηπείρου,

δ5. Ιονίων Νήσων,

δ6. Δυτικής Ελλάδας,

δ7. Πελοποννήσου,

δ8. Στερεάς Ελλάδας,

δ9. Αττικής,

δ10. Βορείου Αιγαίου,

δ11. Κρήτης

συνιστάται Γραφείο με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση προβλεπόμενων από αυτήν αδειών, με περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της κάθε Περιφέρειας, υπαγόμενο αντίστοιχα στις ανωτέρω διευθύνσεις.

Του Τμήματος Διεθνών Συμβάσεων της περίπτωσης α΄ προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ 02 Δασολογικού, των δε Γραφείων Διεθνών Συμβάσεων των περιπτώσεων β΄ έως και δ΄ προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Γεωτεχνικών ειδικότητας Δασολόγων ή ΤΕ Δασοπονίας.

2. Στις Διευθύνσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνιστώνται οι εξής θέσεις, που κατανέμονται ως ακολούθως:

2.1. Στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ 02 Δασολογικού θέσεις τρεις (3)

β. Στον Κλάδο ΤΕ 02 Δασοπονικού θέσεις δύο (2)

γ. Στον Κλάδο ΠΕ Βιολογικού - Ζωολογία θέσεις μία (1)

δ. Στον Κλάδο ΠΕ Βιολογικού - Βοτανικής θέσεις μία (1)

ε. Στον Κλάδο ΠΕ 03 Κτηνιατρικού θέσεις μία (1)

στ. Στον Κλάδο ΔΕ 04 Διοικητικού - Λογιστικού θέσεις μία (1)

ζ. Στον Κλάδο ΠΕ 14 Μεταφραστών - Διερμηνέων θέσεις μία (1)

2.2. Στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.3. Στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.4. Στην Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγωνθέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίαςθέσεις μία (1)

2.5. Στην Περιφέρεια Θεσσαλίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.6. Στην Περιφέρεια Ηπείρου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.7 Στην Περιφέρεια Ιονίων Νήσων:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.8. Στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.9. Στην Περιφέρεια Πελοποννήσου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.10. Στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.11. Στην Περιφέρεια Αττικής:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.12. Στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.13. Στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1)

2.14. Στην Περιφέρεια Κρήτης:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων θέσεις δύο (2)

β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας θέσεις μία (1).

Για την πλήρωση των ως άνω θέσεων, εκτός από τα προσόντα που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, απαιτείται καλή γνώση μίας εκ των γλωσσών αγγλική, γαλλική ή ισπανική.

3. Η περίπτωση ε΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 258 του Δασικού Κώδικα, όπως προστέθηκε με την περίπτωση β΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 57 του Ν. 2637/ 1998 (ΦΕΚ 200 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«ε. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συνιστάται στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, Επιστημονική Επιτροπή Εμπορίας Ειδών Αυτοφυούς Χλωρίδας και Άγριας Πανίδας. Μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής ορίζονται ειδικοί επιστήμονες, εξειδικευμένοι σε θέματα διαχείρισης και προστασίας ειδών της άγριας φύσης. Η Επιστημονική Επιτροπή γνωμοδοτεί για θέματα σχετικά με την προστασία και εμπορία των ειδών της αυ-

τοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας που προβλέπονται από τη Σύμβαση και τους σχετικούς με αυτή Κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Επιστημονική Επιτροπή εκπροσωπεί τη Χώρα στις αντίστοιχες Επιτροπές ή Αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Γραμματείας της Διεθνούς Σύμβασης. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η οργάνωση και η λειτουργία της Επιστημονικής Επιτροπής, η θητεία των μελών, η γραμματειακή εξυπηρέτηση και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη συγκρότηση και λειτουργία της. Οι λειτουργικές δαπάνες της Επιστημονικής Επιτροπής και οι αμοιβές των μελών της καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας και βαρύνουν πιστώσεις του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.»

4. Το προσωπικό του Υπουργείου Γεωργίας το οποίο κατά τη δημοσίευση του Ν. 2910/2001 (ΦΕΚ 91 Α΄) στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προσέφερε υπηρεσίες με απόσπαση στο Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων ως προς το χρόνο της απόσπασης ή με εντολή της Διοίκησης, και το οποίο είχε τοποθετηθεί σε υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας οι οποίες καταργήθηκαν με την παράγραφο 2 του άρθρου 115 του Π.Δ. 30/1996 (ΦΕΚ 21 Α΄), εξακολουθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. ως αποσπασμένο προσωπικό της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων ως προς το χρόνο της απόσπασης.

5. Η ανάκληση της απόσπασης του προσωπικού της προηγούμενης παραγράφου στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. για την επιστροφή αυτού στην οργανική του θέση ενεργείται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Γεωργίας.

6. Η περίπτωση ιζ΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 41 του Ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 200 Α΄), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 15 του άρθρου 29 του Ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

« ιζ) πέντε (5) θέσεις ΤΕ Τεχνολόγων Τροφίμων».

7. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 41 του Ν. 2637/1998, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 15 του άρθρου 29 του Ν. 3147/2003, προστίθεται περίπτωση κα΄, που έχει ως εξής:

« κα) Μία (1) θέση ΠΕ Τοπογράφων Μηχανικών».

8. Για την κατάρτιση των νεοπροσλαμβανόμενων ή την επιμόρφωση των υπηρετούντων στις δασικές υπηρεσίες υπαλλήλων, σε θέματα δασοφυλακής, επιτρέπεται η σύσταση και λειτουργία Σχολών Εκπαίδευσης και Επιμόρφωσης Δασοφυλάκων. Η έδρα, ο τρόπος λειτουργίας, το διδακτικό προσωπικό, τα προγράμματα εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης, οι δαπάνες λειτουργίας και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία των σχολών καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για την επιλογή του διδακτικού και βοηθητικού προσωπικού και τα των αμοιβών και αποζημιώσεων αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 40 του ν.1845/1989, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 53 του Ν. 2169/1993 (ΦΕΚ 149 Α΄). Στον προϋπολογισμό του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών εγγράφονται οι αναγκαίες πιστώσεις για τη σύσταση και λειτουργία των παραπάνω σχολών.

9. Μετά την περίπτωση ιε΄ της παραγράφου 8 του άρθρου 30 του Ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α΄) προστίθεται περίπτωση ιστ΄ που έχει ως εξής:

«ιστ) Τρεις (3) θέσεις ΠΕ χημικών.»

Άρθρο 21
Μεταβατικές διατάξεις

1. Η απόφαση που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 60 του Ν. 998/1979, από την έναρξη ισχύος του παρόντος εκδίδεται από τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, μετά από πρόταση των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας.

2. Οι εκτάσεις των περιπτώσεων α΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του Ν. 998/1979, καθώς και οι εκτάσεις που κρίθηκαν από τις επιτροπές της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ίδιου νόμου ως μη δασικές, δεν υπάγονται στις διατάξεις του Δασικού Κώδικα, τυχόν δε αποφάσεις με τις οποίες οι εν λόγω εκτάσεις κηρύχθηκαν αναδασωτέες ή επεβλήθηκαν διοικητικές ποινές προστίμου ή ειδικής αποζημίωσης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 29 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154 Α΄) και 45 του Ν. 2145/1993 (ΦΕΚ 88 Α΄), αντίστοιχα, αίρονται υποχρεωτικά, με πράξη του αρμόδιου οργάνου.

3. Η προβλεπόμενη από την παράγραφο 6 του άρθρου 50 του Ν. 998/1979 προθεσμία παρατείνεται μέχρι την 29η Δεκεμβρίου 1979.

4. Πρόστιμα που επιβλήθηκαν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του Ν. 998/1979, σε βάρος προσώπων τα οποία αθωώθηκαν με τελεσίδικες αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων, καθώς και πρόστιμα που επιβλήθηκαν χωρίς τις εν λόγω δικαστικές αποφάσεις, διαγράφονται. Τυχόν καταβληθέντα ποσά δεν αναζητούνται.

5. Πρωτόκολλα επιβολής ειδικής αποζημίωσης, που εκδόθηκαν κατά το άρθρο 114 του Ν. 1892/1990, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 45 του Ν. 2145/1993 ανακαλούνται, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι εντός ανατρεπτικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, προβούν στην κατεδάφιση των αυθαίρετων κτισμάτων που ανεγέρθηκαν σε ιδιόκτητα δάση ή ιδιόκτητες δασικές εκτάσεις ή στη δια πρωτοκόλλου παράδοση των αυθαίρετων κτισμάτων που ανεγέρθηκαν σε δημόσια δάση και δημόσιες δασικές εκτάσεις, στην οικεία δασική αρχή.

6. Μέσα σε προθεσμία δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι τοπικές δασικές αρχές υποχρεούνται να εισηγηθούν, μέσω της οικείας Διεύθυνσης Δασών, το χαρακτηρισμό των προστατευτικών δασών και δασικών εκτάσεων της περιφέρειάς τους από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

7. Ο προβλεπόμενος από τις διατάξεις των άρθρων 160 έως 182 του Ν.Δ. 86/1969 δημόσιος δασικός φόρος καταργείται.

8. Εκτάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 12 και δεν εμπίπτουν στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, δεν υπάγονται στις διατάξεις του δασικού νόμου, εφόσον εμφανίζουν στην αεροφωτογραφία των ετών 1945 ή 1960 αγροτική μορφή.

9. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργούνται αυτοδίκαια εκκρεμείς διοικητικές διαδικασίες και δίκες με διάδικο το Δημόσιο που αφορούν στην αναγνώριση δικαιωμάτων κυριότητας στα ακίνητα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 12. Πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής που έχουν εκδοθεί για εκτάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου ανακαλούνται. Για τις εκτάσεις της παραγράφου 1, που δεν εμπίπτουν στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου και

έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες, ή για τις οποίες επεβλήθηκαν διοικητικές ποινές προστίμου ή ειδικής αποζημίωσης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 29 του Ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154 Α΄) και 45 του Ν. 2145/1993 (ΦΕΚ 88 Α΄), αντίστοιχα, οι σχετικές αποφάσεις ανακαλούνται από τότε που εκδόθηκαν, με πράξη του αρμόδιου οργάνου.

10. Ο χαρακτήρας των εκτάσεων που εμφανίζονται στον προσωρινό ή οριστικό κτηματικό χάρτη που καταρτίστηκε με τις διατάξεις του Ν. 248/1976 ως μη δασικές, καθώς και ο χαρακτήρας των εκτάσεων που κρίθηκαν με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη διαδικασία των άρθρων 12 επ. του ίδιου νόμου ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση, παραμένει έγκυρος και ισχυρός και δεν επανεξετάζεται από τον οικείο δασάρχη ή τις, κατά το άρθρο 10 παράγραφος 3 του Ν. 998/1979, Επιτροπές Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων ή άλλο αρμόδιο όργανο προβλεπόμενο από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Το Δημόσιο δεν δικαιούται να προβάλλει εμπράγματα δικαιώματα επί των εκτάσεων, που με τις διατάξεις του παραπάνω νόμου κρίθηκε ότι δεν ανήκουν στην κυριότητά του.

11. Κάθε διαδικασία διοικητικής αναγνώρισης της ιδιοκτησίας των δασών και των δασικών εκτάσεων του πρώτου εδαφίου του άρθρου 15, καθώς και οι σχετικές με την ιδιοκτησία εκκρεμείς δίκες σε αντιδικία με το Δημόσιο καταργούνται, τυχόν δε Πρωτόκολλα Διοικητικής Αποβολής που εκδόθηκαν μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος και αναφέρονται στα παραπάνω δάση και δασικές εκτάσεις ανακαλούνται από τότε που εκδόθηκαν.

12. Για την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του Π.Δ. 137/1981 (ΦΕΚ 41 Α΄), ως αδιαμφισβήτητοι τίτλοι κυριότητας νοούνται οι τίτλοι του άρθρου 10.

13. Στις ιδιοκτησιακές ρυθμίσεις του παρόντος νόμου δεν υπάγονται οι εκτάσεις που είναι καταγραμμένες στα βιβλία δημόσιων κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών ως δημόσια κτήματα.

14. Οι διατάξεις του άρθρου 65 του Ν. 998/1979 εφαρμόζονται και στην κτηματική περιοχή του Δημοτικού Διαμερίσματος Μετοχίου Κηρέως του Νομού Ευβοίας.

15. Η βεβαίωση, εκτέλεση και είσπραξη των πρωτοκόλλων που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 114 του Ν.1892/1990 αναστέλλεται μέχρι την κατάρτιση και κύρωση των προβλεπόμενων από τη διάταξη του άρθρου 27 του Ν. 2664/1998 δασικών χαρτών.

16. Οι αποφάσεις των Επιτροπών του Οριστικού Αποτερματισμού που διενεργήθηκε κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του Ν. 6320/1934 (ΦΕΚ 356 Α΄) στο δημόσιο δάσος Ταξιάρχη Χαλκιδικής, που παραχωρήθηκε κατά νομή, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του παραπάνω νόμου και του από 15.12.1934 προεδρικού διατάγματος (ΦΕΚ 448 Α΄) στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, διατηρούν την ισχύ τους ως προς τη μορφή των εκτάσεων που αποτερματίστηκαν ως αγροτικές. Όσες από τις εν λόγω εκτάσεις έχουν δασωθεί φυσικά υπάγονται ως προς τη διαχείρισή τους στις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 12 του παρόντος.

Άρθρο 22
Εξουσιοδοτήσεις

Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος νόμου.

Άρθρο 23
Καταργούμενες διατάξεις

Από την έναρξη εφαρμογής του παρόντος νόμου καταργούνται:

1. Η παράγραφος 9 του άρθρου 8 του Ν. 998/1979.
2. Η περίπτωση στ΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 3 και οι παράγραφοι 1, 4 και 5 του άρθρου 74 του Ν. 998/ 1979.
3. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 4 του Δασικού Κώδικα.
4. Το άρθρο 265 του Δασικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 57 του Ν. 2637/ 1998.
5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 2 του β.δ. 15.6.1940 (ΦΕΚ 190 Α΄).
6. Η παράγραφος 12 του άρθρου 28 του Ν. 2664/1998.
7. Οι περιπτώσεις των διατάξεων κδ΄ και κστ΄ έως και λζ΄, της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του Ν. 2873/2000 (ΦΕΚ 285 Α΄).
8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 11 του άρθρου 13 του Ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α΄).
9. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του Ν. 2732/1999 (ΦΕΚ 154 Α΄).
10. Η παράγραφος 10 του άρθρου 40 του Ν. 3105/2003 (ΦΕΚ 29 Α΄).

Άρθρο 24
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 23 Δεκεμβρίου 2003

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ **Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ**	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ **Κ. ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ**
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ **Β. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**	ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ **Κ. ΣΤΕΦΑΝΗΣ**
ΓΕΩΡΓΙΑΣ **Γ. ΔΡΥΣ**	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ **Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΥΑΓ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 24 Δεκεμβρίου 2003

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 34 * ΑΘΗΝΑ 104 32 * TELEX 223211 YPET GR * FAX 210 52 21 004
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: http: www.et.gr – e-mail: webmaster @ et.gr

Πληροφορίες Α.Ε. - Ε.Π.Ε. και λοιπών Φ.Ε.Κ.: 210 527 9000-4
Φωτοαντίγραφα παλαιών ΦΕΚ - ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΜΑΡΝΗ 8 - Τηλ. (210)8220885 - 8222924
Δωρεάν διάθεση τεύχους Προκηρύξεων ΑΣΕΠ αποκλειστικά από Μάρνη 8

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ Φ.Ε.Κ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Βασ. Όλγας 227	**(2310) 423 956**	**ΛΑΡΙΣΑ** - Διοικητήριο	**(2410) 597449**
ΠΕΙΡΑΙΑΣ - Ευριπίδου 63	**(210) 413 5228**	**ΚΕΡΚΥΡΑ** - Σαμαρά 13	**(26610) 89 157**
ΠΑΤΡΑ - Κορίνθου 327	**(2610) 638 109**		**(26610) 89 105**
	(2610) 638 110	**ΗΡΑΚΛΕΙΟ** - Πλ. Ελευθερίας 1	**(2810) 396 409**
ΙΩΑΝΝΙΝΑ - Διοικητήριο	**(26510) 87215**	**ΛΕΣΒΟΣ** - Αγ. Ειρήνης 10	**(22510) 37 181**
ΚΟΜΟΤΗΝΗ - Δημοκρατίας 1	**(25310) 22 858**		**(22510) 37 187**

ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΗΣ ΦΥΛΛΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Σε έντυπη μορφή:
- Για τα ΦΕΚ από 1 μέχρι 40 σελίδες 1 euro.
- Για τα ΦΕΚ από 40 σελίδες και πάνω η τιμή προσαυξάνεται κατά 0,05 euro για κάθε επιπλέον σελίδα.

Σε μορφή CD:

Τεύχος	Περίοδος	EURO	Τεύχος	Περίοδος	EURO
Α.Ε. & Ε.Π.Ε.	Μηνιαίο	60	Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	Ετήσιο	75
Α΄ και Β΄	3μηνιαίο	75	Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.)	Ετήσιο	75
Α΄, Β΄ και Δ΄	3μηνιαίο	90	Δελτίο Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	Ετήσιο	75
Α΄	Ετήσιο	180	Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου	Ετήσιο	75
Β΄	Ετήσιο	210	Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων	Ετήσιο	75
Γ	Ετήσιο	60			
Δ΄	Ετήσιο	150			
Παράρτημα	Ετήσιο	75			

Η τιμή πώλησης του Τεύχους Α.Ε. & Ε.Π.Ε. σε μορφή CD - rom για δημοσιεύματα μετά το 1994 καθορίζεται σε 30 euro ανά τεμάχιο, ύστερα από σχετική παραγγελία.
Η τιμή διάθεσης φωτοαντιγράφων ΦΕΚ 0,15 euro ανά σελίδα

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ Φ.Ε.Κ.

	Σε έντυπη μορφή		Από το Internet	
Τεύχος	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ 3512	Κ.Α.Ε. Προϋπολογισμού 2531	Κ.Α.Ε. ΤΑΠΕΤ 3512
	euro	euro	euro	euro
Α΄ (Νόμοι, Π.Δ., Συμβάσεις κτλ.)	205	10,25	176	8,80
Β΄ (Υπουργικές αποφάσεις κτλ.)	293	14,65	205	10,25
Γ΄ (Διορισμοί, απολύσεις κτλ. Δημ. Υπαλλήλων)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Δ΄ (Απαλλοτριώσεις, πολεοδομία κτλ.)	293	14,65	147	7,35
Αναπτυξιακών Πράξεων και Συμβάσεων (Τ.Α.Π.Σ.)	147	7,35	88	4,40
Ν.Π.Δ.Δ. (Διορισμοί κτλ. προσωπικού Ν.Π.Δ.Δ.)	59	2,95	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Παράρτημα (Προκηρύξεις θέσεων ΔΕΠ κτλ.)	30	1,50	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Δελτίο Εμπορικής και Βιομ/κής Ιδιοκτησίας (Δ.Ε.Β.Ι.)	59	2,95	30	1,50
Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου (Α.Ε.Δ.)	ΔΩΡΕΑΝ	-	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Προκηρύξεων Α.Σ.Ε.Π.	ΔΩΡΕΑΝ	-	ΔΩΡΕΑΝ	- -
Ανωνύμων Εταιρειών & Ε.Π.Ε.	2.054	102,70	587	29,35
Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων (Δ.Δ.Σ.)	205	10,25	88	4,40
Α΄, Β΄ και Δ΄			352	17,60

Το κόστος για την ετήσια συνδρομή σε ηλεκτρονική μορφή για τα προηγούμενα έτη προσαυξάνεται πέραν του ποσού της ετήσιας συνδρομής του έτους 2003 κατά 6 euro ανά έτος παλαιότητας και κατά τεύχος

* Οι συνδρομές του εσωτερικού προπληρώνονται στις ΔΟΥ που δίνουν αποδεικτικό είσπραξης (διπλότυπο) το οποίο με τη φροντίδα του ενδιαφερομένου πρέπει να στέλνεται στην Υπηρεσία του Εθνικού Τυπογραφείου.
* Η πληρωμή του υπέρ ΤΑΠΕΤ ποσοστού που αντιστοιχεί σε συνδρομές, εισπράττεται και από τις ΔΟΥ.
* Οι συνδρομητές του εξωτερικού έχουν τη δυνατότητα λήψης των δημοσιευμάτων μέσω internet, με την καταβολή των αντίστοιχων ποσών συνδρομής και ΤΑΠΕΤ.
* Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις, οι Δήμοι, οι Κοινότητες ως και οι επιχειρήσεις αυτών πληρώνουν το μισό χρηματικό ποσό της συνδρομής και ολόκληρο το ποσό υπέρ του ΤΑΠΕΤ.
* Η συνδρομή ισχύει για ένα χρόνο, που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου χρόνου. Δεν εγγράφονται συνδρομητές για μικρότερο χρονικό διάστημα.
* Η εγγραφή ή ανανέωση της συνδρομής πραγματοποιείται το αργότερο μέχρι την 31ην Δεκεμβρίου κάθε έτους.
* Αντίγραφα διπλοτύπων, ταχυδρομικές επιταγές και χρηματικά γραμμάτια δεν γίνονται δεκτά.

Οι υπηρεσίες εξυπηρέτησης των πολιτών λειτουργούν καθημερινά από 08.00΄ έως 13.00΄

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ